

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 165/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 4. februarja 2014

o tahografih v cestnem prometu, razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

tahografov. Uredba je bila večkrat znatno spremenjena. Da se doseže večja jasnost bi bilo zato treba njene najpomembnejše določbe poenostaviti in preoblikovati.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

(2) Izkušnje so pokazale, da bi bilo treba za zagotovitev uspešnosti in učinkovitosti tahografskega sistema izboljšati nekatere tehnične elemente in postopke nadzora.

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

(3) Nekatera vozila so izvzeta iz določb Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Da se doseže skladnost, bi morala obstajati možnost, da se ta vozila izvzamejo tudi iz področja uporabe te uredbe.

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

(4) Tahografi bi se morali vgraditi v vozila, za katera se uporablja Uredba (ES) št. 561/2006. Določena vozila bi bilo treba izvzeti iz področja uporabe navedene uredbe, da bi uvedli določeno mero prožnosti, in sicer za vozila, katerih največja dovoljena masa ne presega 7,5 tone in ki se uporabljajo za prevoz materiala, opreme ali strojev za voznikovo uporabo pri njegovem delu ter samo v oddaljenosti 100 km od baze podjetja pod pogojem, da vožnja takih vozil ni voznikova glavna dejavnost. Da bi dosegli skladnost med ustreznimi oprostivami iz Uredbe (ES) št. 561/2006 in zmanjšali upravne obremenitve prevoznih podjetij ob upoštevanju ciljev navedene uredbe, bi bilo treba spremeniti določene največje dovoljene razdalje, določene v teh oprostivah.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (EGS) št. 3821/85 ⁽³⁾ opredeljuje določbe v zvezi s konstrukcijo, vgradnjo, uporabo in testiranjem

⁽¹⁾ UL C 43, 15.2.2012, str. 79.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 3. julija 2012 (UL C 349 E, 29.11.2013, str. 105) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 15. novembra 2013 (UL C 360, 10.12.2013, str. 66). Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. januarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o zapisovalni napravi v cestnem prometu (UL L 370, 31.12.1985, str. 8).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL L 102, 11.4.2006, str. 1).

- (5) Komisija bo preučila podaljšanje veljavnosti pretvornikov za vozila kategorij M1 in N1 do leta 2015 ter do takrat še nadalje razmislila o dolgoročni rešitvi za vozila kategorij M1 in N1.
- (6) Komisija bi morala preučiti možnost vključitve senzorjev teže v težka tovorna vozila in oceniti, koliko bi senzori teže lahko prispevali k večji skladnosti z zakonodajo na področju cestnega prometa.
- (7) Uporaba tahografov, ki so povezani z globalnim satelitskim navigacijskim sistemom, je ustrezen in stroškovno učinkovit način za avtomatsko zapisovanje položaja vozila ob določenih urah med dnevnim delovnim časom, da se podpre delo inšpektorjev med nadzorom, zato bi jo bilo treba določiti.
- (8) Sodišče je v zadevi C-394/92 *Michielsen in Geybels Transport Service* ⁽¹⁾, določilo opredelitev pojma „dnevni delovni čas“, in zato bi morali nadzorni organi določbe te uredbe razumeti glede na to opredelitev. „Dnevni delovni čas“ se začne ob času, ko voznik vklopi tahograf po tedenskem ali dnevnem času počitka, oziroma, če je dnevni čas počitka razdeljen v ločena obdobja, po času počitka, ki traja vsaj devet ur. Konča se z začetkom dnevnega časa počitka, oziroma, če je dnevni čas počitka razdeljen v ločena obdobja, z začetkom časa počitka, ki traja vsaj devet zaporednih ur.
- (9) Direktiva 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ zahteva, naj države članice opravijo minimalno število cestnih preverjanj. Komunikacija na daljavo med tahografom in nadzornimi organi zaradi cestnega preverjanja olajša ciljna cestna preverjanja, kar omogoča zmanjšanje upravnih obremenitev, ki nastajajo z naključnimi pregledi prevoznih podjetij, zato bi jo bilo treba določiti.
- (10) Inteligentni prometni sistemi (ITS) lahko pomagajo pri obravnavanju problemov, s katerimi se srečuje evropska prometna politika, kot sta naraščanje obsega cestnega prometa in zastojev ter povečevanje porabe energije. Zato bi bilo treba v tahografih zagotoviti standardizirane vmesnike, da se zagotovi njihova interoperabilnost z aplikacijami ITS.
- (11) Prednost bi moral imeti razvoj aplikacij, ki voznikom omogočajo razlago podatkov, zapisanih v tahografu in jim s tem omogoči izpolnjevanje zahtev socialne zakonodaje.
- (12) Varnost tahografa in njegovega sistema je bistvenega pomena za zagotavljanje zanesljivosti podatkov, ki jih daje. Proizvajalci bi zato morali oblikovati, testirati in stalno pregledovati tahografe v njihovem celotnem življenjskem ciklu, da preprečijo, odkrijejo in omilijo šibke točke v zvezi z varnostjo.
- (13) Testi tahografa, ki še ni bil homologiran, na terenu omogočajo testiranje naprave v dejanskih razmerah, preden se uvede v široko uporabo, in s tem omogočajo hitrejšo izboljšavo. Zato bi bilo treba dovoliti testiranja na terenu pod pogojem, da se sodelovanje v takšnih testiranjih in upoštevanje Uredbe (ES) št. 561/2006 lahko učinkovito spremlja in nadzoruje.
- (14) Glede na to, da je pomembno zagotoviti kar najvišjo mogočo stopnjo varnosti, bi moral varnostna potrdila izdajati certifikacijski organ, ki ga prizna upravni odbor v okviru sporazuma skupine visokih uradnikov za informacijsko varnost (SOG-IS) o vzajemnem priznavanju potrdil o varnosti informacijskih tehnologij (Mutual Recognition Agreement of Information Technology Security Evaluation Certificates).
- Komisija v mednarodnih odnosih s tretjimi državami za namene te uredbe ne bi smela priznati nobenega certifikacijskega organa, razen kadar navedeni organ zagotavlja enakovredne pogoje ocene varnosti, kot jih določa sporazum o vzajemnem priznavanju. V zvezi s tem bi bilo treba upoštevati nasvet upravnega odbora.
- (15) Serviserji in servisne delavnice imajo pomembno vlogo pri varnosti tahografov. Zato je primerno določiti nekatere minimalne zahteve za njihovo zanesljivost, pooblastitev in revizijo. Države članice bi morale poleg tega sprejeti ustrezne ukrepe, da se preprečijo navzkrižja interesov med serviserji ali servisnimi delavnicami in prevoznimi podjetji. Nobena določba iz te uredbe državam članicam ne preprečuje njihovega pooblaščenja, nadzora in potrjevanja s postopki, določenimi v Uredbi (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, če so izpolnjena minimalna merila iz te uredbe.
- (16) Da se zagotovi učinkovitejši pregled in nadzor voznških kartic in olajšajo naloge inšpektorjev, bi bilo treba vzpostaviti nacionalne elektronske registre ter poskrbeti za njihovo medsebojno povezavo.

⁽¹⁾ [1994] ECR I-2497.

⁽²⁾ Direktiva 2006/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o minimalnih pogojih za izvajanje uredb Sveta (EGS) št. 3820/85 in (EGS) št. 3821/85 o socialni zakonodaji v zvezi z dejavnostmi v cestnem prometu in razveljavitvi Direktive Sveta 88/599/EGS (UL L 102, 11.4.2006, str. 35).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

- (17) Države članice bi morale pri preverjanju edinstvenosti vozniških kartic uporabljati postopke iz Priporočila Komisije 2010/19/EU ⁽¹⁾.
- (18) Upoštevati bi bilo treba posebne primere, v katerih bi država članica vozniku, ki nima običajnega prebivališča v državi članici ali državi, ki je pogodbenica Evropskega sporazuma o delu posadk vozil, ki opravljajo mednarodne cestne prevoze, z dne 1. julija 1970 (v nadaljnjem besedilu: Sporazum AETR) lahko izdala začasno vozniško kartico, ki je ne bi bilo mogoče podaljšati. V takšnih primerih zadevne države članice dosledno uporabljajo ustrezne določbe te uredbe.
- (19) Prav tako bi bilo treba omogočiti, da država članica izda vozniške kartice voznikom, ki prebivajo na njihovem ozemlju, tudi če se Pogodbi ne uporabljata za nekatere dele ozemlja. V takšnih primerih zadevne države članice dosledno uporabljajo ustrezne določbe te uredbe.
- (20) Inšpektorji se srečujejo s stalnimi problemi, ki so posledica sprememb tahografov in novih tehnik njihovega prirejanja. Da se zagotovi učinkovitejši nadzor in izboljša harmonizacija pristopov nadzora po vsej Uniji, bi bilo treba sprejeti skupno metodologijo za začetno in redno usposabljanje inšpektorjev.
- (21) Zapisovanje podatkov v tahografih in razvijanje tehnologij za zapisovanje podatkov o položaju, komuniciranje na daljavo in vmesnik z ITS bodo zahtevali obdelavo osebnih podatkov. Zato bi bilo treba uporabljati ustrezna pravila Unije, zlasti tista, določena v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (22) Da bi se omogočila pravična konkurenca pri razvoju aplikacij, povezanih s tahografom, bi morale biti pravice intelektualne lastnine in patenti, povezani s prenosom podatkov na tahograf ali z njega, brezplačno na voljo vsem.
- (23) Podatki, izmenjani med komunikacijo z nadzornimi organi v državah članicah, bi morali biti v skladu z ustreznimi mednarodnimi standardi, kot je sklop standardov v zvezi z enouporabniško (osebno) komunikacijo kratkega obsega (*Dedicated Short Range Communication*), ki jih je določil Evropski odbor za standardizacijo.
- (24) Za zagotovitev poštene konkurence na notranjem trgu cestnega prometa ter jasnega sporočila voznikom in prevoznim podjetjem bi morale države članice brez poseganja v načelo subsidiarnosti v skladu s kategorijami kršitev, kakor so opredeljene v Direktivi 2006/22/ES, naložiti učinkovite, sorazmerne, odvrtačilne in nediskriminatorne kazni.
- (25) Države članice bi morale zagotoviti, da se izbor vozil za kontrolne preglede opravlja nediskriminatorno z vidika državljanstva voznika ali države, v kateri je bilo gospodarsko vozilo registrirano oziroma se je začelo uporabljati.
- (26) Da bi zagotovili jasno, učinkovito, sorazmerno in enotno izvajanje socialnih pravil na področju cestnega prometa, bi jih morali organi držav članic enotno uporabljati.
- (27) Vsaka država članica bi morala Komisijo obvestiti vsakič, ko naletijo na ponudbo goljufivih naprav ali pripomočkov za prirejanje tahografa, tudi s tistimi, ki so ponujeni na internetu, Komisija pa bi morala o tem obvestiti vse druge države članice.
- (28) Komisija bi morala še naprej ohraniti svoj spletni center za pomoč uporabnikom, ki voznikom, prevoznim podjetjem, nadzornim organom, pooblaščenim servisierjem, servisnim delavnicam in proizvajalcem vozil omogoča, da predložijo vprašanja in pomisleke, povezane z digitalnim tahografom, vključno v zvezi z novimi vrstami prirejanja ali goljufij.
- (29) S prilagoditvami Sporazuma AETR je postala uporaba digitalnega tahografa obvezna za vozila, registrirana v tretjih državah, ki so podpisnice Sporazuma AETR. Ker spremembe v zvezi s tahografi, ki jih uvaja ta uredba, neposredno vplivajo na te države, bi morale te imeti možnost sodelovanja v dialogu o tehničnih zadevah, tudi glede sistema za izmenjavo informacij o vozniških karticah in karticah servisnih delavnic. Zato bi bilo treba vzpostaviti forum o tahografih.

⁽¹⁾ Priporočilo Komisije 2010/19/EU z dne 13. januarja 2010 o varni izmenjavi elektronskih podatkov med državami članicami (UL L 9, 14.1.2010, str. 10).

⁽²⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽³⁾ Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

- (30) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje te uredbe, bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila v zvezi z zahtevami, funkcijami prikazovanja in opozarjanja ter homologacijo tahografov ter pa tudi podrobnimi določbami za pametne tahografe; postopke za izvajanje testiranja na terenu in obrazce, ki se uporabljajo za spremljanje teh testiranj; standardno obliko za pisno utemeljitev razlogov za odstranitev pečata; splošne postopke in specifikacije, potrebne za medsebojno povezanost elektronskih registrov; in metodologijo z navedbo vsebine začetnega in nadaljevalnega usposabljanja inšpektorjev. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (31) Izvedbene akte, sprejete za namene te uredbe, ki bodo nadomestili določbe iz priloge I B k Uredbi (EGS) št. 3821/85, in druge izvedbene ukrepe bi bilo treba sprejeti do 2. marca 2016. Če pa ti izvedbeni akti iz katerega koli razloga niso bili sprejeti pravočasno, bi bilo treba potrebno kontinuiteto zagotoviti s prehodnimi ukrepi.
- (32) Komisija ne bi smela sprejeti izvedbenih aktov iz te uredbe, če odbor iz te uredbe ne da mnenja o osnutku izvedbenega akta, ki ga predloži Komisija.
- (33) V okviru uporabe Sporazuma AETR bi se sklicevanja na Uredbo (EGS) št. 3821/85 morala razumeti kot sklicevanja na to uredbo. Unija bo razmislila o ustreznih ukrepih, ki bi jih bilo treba izvesti v okviru Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo, da bi zagotovili potrebno skladnost med to uredbo in Sporazumom AETR.
- (34) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je podal mnenje 5. oktobra 2011 ⁽³⁾.
- (35) Uredbo (EGS) št. 3821/85 bi zato bilo treba razveljaviti –

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽³⁾ UL C 37, 10.2.2012, str. 6.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

NAČELA, PODROČJE UPORABE IN ZAHTEVE

Člen 1

Predmet urejanja in načela

1. Ta uredba opredeljuje obveznosti in zahteve v zvezi s konstrukcijo, vgradnjo, uporabo, testiranjem in nadzorom tahografov, ki se uporabljajo v cestnem prometu, da se preveri skladnost z Uredbo (ES) št. 561/2006, Direktivo 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ in Direktivo Sveta 92/6/EGS ⁽⁵⁾.

Tahografi po njihovi konstrukciji, vgradnji, uporabi in testiranju ustrezajo zahtevam te uredbe.

2. Ta uredba določa pogoje in zahteve, v skladu s katerimi se lahko informacije in podatki, razen osebnih podatkov, zapisani, obdelani ali shranjeni v tahografih uporabijo tudi za druge namene kot preverjanje skladnosti z akti iz odstavka 1.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 4 Uredbe (ES) št. 561/2006.

2. Poleg opredelitev pojmov iz odstavka 1 se v tej uredbi uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „tahograf“ ali „zapisovalna naprava“ pomeni opremo, ki se namesti v cestna vozila, za avtomatsko ali polavtomatsko prikazovanje, zapisovanje, tiskanje, hranjenje in izpisovanje podatkov o gibanju, vključno s hitrostjo, teh vozil, v skladu s členom 4(3), in podrobnosti o določenih obdobjih dejavnosti njihovih voznikov;

(b) „enota vozila“ pomeni tahograf, razen zaznavala gibanja in povezovalnih kablov zaznavala gibanja. Enota vozila je lahko ena sama enota ali več enot, porazdeljenih po vozilu, če izpolnjuje varnostne zahteve te uredbe; enota vozila med drugim vključuje procesno enoto, pomnilnik podatkov, funkcijo merjenja časa, dve vmesniški napravi za pametne kartice (voznikovo in sovoznikovo), tiskalnik, prikazovalnik, konektorje in priprave za vnašanje podatkov s strani uporabnika;

⁽⁴⁾ Direktiva 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu (UL L 80, 23.3.2002, str. 35).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 92/6/EGS z dne 10. februarja 1992 o vgradnji in uporabi naprav za omejevanje hitrosti za določene kategorije motornih vozil v Skupnosti (UL L 57, 2.3.1992, str. 27).

- (c) „zaznavalo gibanja“ pomeni del tahografa, ki daje signal, ustrezen hitrosti in/ali prevoženi poti vozila;
- (d) „tahografska kartica“ pomeni pametno kartico, ki je predvidena za uporabo s tahografom in omogoča identifikacijo vloge imetnika kartice ter omogoča prenos in shranjevanje podatkov s tahografom;
- (e) „tahografski vložek“ pomeni vložek za zapis in shranjevanje zapisanih podatkov, ki se vstavi v analogni tahograf in na katerega njegovi pisalni mehanizmi neprekinjeno beležijo informacije, ki se zapisujejo;
- (f) „vozniška kartica“ pomeni tahografsko kartico, ki jo organi države članice izdajo določenemu vozniku; ta kartica identificira voznika in omogoča shranjevanje podatkov o dejavnosti voznika;
- (g) „analogni tahograf“ pomeni tahograf z uporabo tahografskega vložka v skladu s to uredbo;
- (h) „digitalni tahograf“ pomeni tahograf z uporabo tahografske kartice v skladu s to uredbo;
- (i) „nadzorna kartica“ pomeni tahografsko kartico, ki jo organi države članice izdajo pristojnemu nacionalnemu nadzornemu organu; ta kartica identificira nadzorni organ in neobvezno tudi inšpektorja ter omogoča dostop do branja, izpisa in/ali prenosa podatkov, ki so shranjeni v pomnilniku podatkov ali na vozniških karticah in neobvezno na karticah servisnih delavnic;
- (j) „kartica podjetja“ pomeni tahografsko kartico, ki jo organi države članice izdajo podjetju za cestni prevoz, ki mora upravljati z vozili, opremljenimi s tahografom; ta kartica identificira podjetje za cestni prevoz in omogoča prikazovanje, prenos in izpis podatkov, shranjenih v tahografu, ki jih je zaklenilo to podjetje za prevoz;
- (k) „kartica servisne delavnice“ pomeni tahografsko kartico, ki jo organi države članice izdajo imenovanemu osebu proizvajalca tahografa, serviserju, proizvajalcu vozil ali servisni delavnici, odobrenim v navedeni državi članici; ta kartica identificira imetnika kartice in omogoča testiranje, umerjanje in aktiviranje tahografov in/ali prenos iz njih;
- (l) „aktivacija“ pomeni fazo, v kateri se vzpostavi vsestransko delovanje tahografa in se prek kartice servisne delavnice uporabljajo vse funkcije, vključno z varnostnimi;
- (m) „umerjanje“ digitalnega tahografa pomeni posodobitev ali potrditev parametrov vozila, vključno z identifikacijo vozila in značilnostmi vozila, ki se hranijo v pomnilniku podatkov, in sicer z uporabo kartice servisne delavnice;
- (n) „prenos podatkov“ z digitalnega tahografa pomeni kopiranje, skupaj z digitalnim podpisom, dela ali celotnega niza datotek, shranjenih na pomnilniku podatkov enote vozila ali v spominu tahografske kartice, pod pogojem, da ta postopek ne spremeni ali zbriše shranjenih podatkov;
- (o) „dogodek“ pomeni nenormalno delovanje, ki ga zazna digitalni tahograf, do katerega lahko pride zaradi poskusa goljufije;
- (p) „napaka“ pomeni nenormalno delovanje, ki ga zazna digitalni tahograf, do katerega lahko pride zaradi nepravilnega delovanja ali okvare opreme;
- (q) „namestitev“ pomeni vgradnjo tahografa v vozilo;
- (r) „neveljavna kartica“ pomeni kartico, ki je zaznana kot kartica z napako ali pri kateri začetno ugotavljanje pristnosti ni bilo uspešno ali kateri se veljavnost še ni začela oziroma je že potekla;
- (s) „redni kontrolni pregledi“ pomeni skupek del, opravljenih z namenom preverjanja, ali tahograf deluje pravilno, ali njegove nastavitve ustrezajo parametrom vozila, in ali so na tahograf morda pritrjene naprave za prirejanje;
- (t) „popravilo“ pomeni kakršno koli popravilo zaznavala gibanja ali enote v vozilu, pri katerem je potreben odklop napajanja, njegov odklop od drugih delov tahografa ali odpiranje zaznavala gibanja ali enote vozila;
- (u) „homologacija“ pomeni postopek, s katerim država članica v skladu s členom 13 potrdi, da tahograf, njegovi sestavni deli ali tahografska kartica, ki naj bi se dala na trg, izpolnjujejo zahteve iz te uredbe;
- (v) „interoperabilnost“ pomeni zmožnost sistemov ter osnovnih poslovnih procesov za izmenjavo podatkov ter informacij;
- (w) „vmesnik“ pomeni napravo med sistemi, ki omogoča povezovanje in komuniciranje sistemov;
- (x) „merjenje časa“ pomeni stalni digitalni zapis usklajenega univerzalnega datuma in časa (UTC);
- (y) „nastavljanje časa“ pomeni samodejno nastavljanje tekočega časa v rednih presledkih in v okviru maksimalnega odstopanja ene minute ali nastavljanje med umerjanjem;

(z) „odprti standard“ pomeni standard iz dokumenta o specifikaciji standardov, ki je na voljo brezplačno ali po nominalni ceni in vsakomur dovoljuje kopiranje, širjenje ali brezplačno uporabo ali uporabo po nominalni ceni.

Člen 3

Področje uporabe

1. Tahografi se vgradijo in uporabljajo v vozilih, ki so registrirana v državi članici, se uporabljajo za prevoz oseb ali blaga po cesti in za katera se uporablja Uredba (ES) št. 561/2006.

2. Države članice lahko iz uporabe te uredbe izvzamejo vozila, ki so navedena v členu 13(1) in (3) Uredbe (ES) št. 561/2006.

3. Države članice lahko iz uporabe te uredbe izvzamejo vozila za prevoze, za katere se je odobrila izjema v skladu s členom 14(1) Uredbe (ES) št. 561/2006.

Države članice lahko iz uporabe te uredbe izvzamejo vozila za prevoze, za katere se je odobrila izjema v skladu s členom 14(2) Uredbe (ES) št. 561/2006; o tem uradno obvestijo Komisijo.

4. Petnajst let po začetku obveznosti uporabe tahografa v novo registriranih vozilih v skladu s členi 8, 9 in 10, se vozila, ki se uporabljajo v državi članici, ki ni njihova država članica registracije, opremijo s takim tahografom.

5. Države članice lahko za notranji promet zahtevajo vgradnjo in uporabo tahografov v skladu s to uredbo pri vsakem vozilu, za katero se njihova vgradnja in uporaba po odstavku 1 drugače ne zahtevata.

Člen 4

Zahteve in podatki, ki se zapišejo

1. Tahografi, vključno z zunanji sestavnimi deli, tahografske kartice in tahografski vložki izpolnjujejo stroge tehnične in druge take zahteve, da se omogoči ustrezno izvajanje te uredbe.

2. Tahografi in tahografske kartice izpolnjujejo naslednje zahteve. Tahografi in tahografske kartice:

— zapisujejo točne in zanesljive podatke o vozniku, voznikovi dejavnosti in vozilu,

— so varni, zlasti da se zagotovita celovitost in izvor vira podatkov, ki se zapišejo v enotah vozila in zaznavalnih gibanja,

— so interoperabilni med različnimi generacijami enot vozila in tahografskimi karticami,

— omogočajo učinkovito preverjanje skladnosti s to uredbo in drugih veljavnih pravnih aktov,

— so prijazni uporabnikom.

3. Digitalni tahografi zapisujejo naslednje podatke:

(a) prevoženo razdaljo in hitrost vozila;

(b) merjenje časa;

(c) točke položaja iz člena 8(1);

(d) identiteto voznika;

(e) dejavnost voznika;

(f) podatke o nadzoru, umerjanju in popravilu tahografov, vključno s podatki o servisni delavnici;

(g) o dogodkih in napakah.

4. Analogni tahografi zapisujejo vsaj podatke iz točk (a), (b) in (e) odstavka 3.

5. Dostop do podatkov, shranjenih v tahografu in na tahografski kartici, se lahko vedno omogoči:

(a) pristojnim nadzornim organom;

(b) zadevnim prevoznim podjetjem, da lahko izpolnijo svoje pravne obveznosti, zlasti iz členov 32 in 33.

6. Prenos podatkov poteka z minimalnim časovnim zaostankom za prevozna podjetja ali voznike.

7. Podatki, zapisani s tahografom, ki se lahko brezžično ali elektronsko prenašajo v tahograf ali iz njega, so v obliki, ki je skladna z javnimi protokoli, kot so opredeljeni v odprtih standardih.

8. Da se zagotovi, da so tahografi in tahografske kartice skladni z načeli in zahtevami iz te uredbe, zlasti s tem členom, Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobne določbe, potrebne za enotno izvajanje tega člena, zlasti določbe, ki določajo tehnične možnosti za izpolnjevanje teh zahtev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).

9. Podrobne določbe iz odstavka 8 po potrebi temeljijo na standardih ter zagotavljajo interoperabilnost in združljivost med različnimi generacijami enot vozila in vsemi tahografskimi karticami.

Člen 5

Funkcije digitalnega tahografa

Digitalni tahografi zagotavljajo naslednje funkcije:

- merjenje hitrosti in razdalj,
- spremljanje voznikovih dejavnosti in stanja vožnje,
- spremljanje vstavljanja in izvlečenja tahografskih kartic,
- zapisovanje voznikovih ročnih vnosov,
- umerjanje,
- samodejno zapisovanje točk položaja iz člena 8(1),
- spremljanje nadzornih dejavnosti,
- zaznavanje in zapisovanje dogodkov in napak,
- branje iz pomnilnika podatkov ter zapisovanje in shranjevanje v pomnilnik podatkov,
- branje s tahografskih kartic ter zapisovanje in shranjevanje na tahografske kartice,
- prikazovanje, opozarjanje, tiskanje in prenos podatkov na zunanje naprave,
- nastavljanje in merjenje časa,
- komunikacija na daljavo,
- upravljanje blokad s strani podjetja,
- vgrajeni preskusi in preskusi lastnega delovanja.

Člen 6

Prikazovanje in opozarjanje

1. Podatki, ki jih vsebujejo digitalni tahografi in tahografske kartice v zvezi z dejavnostmi vozila ter vozniki in sovozniki, se prikažejo jasno, nedvoumno in ergonomično.

2. Prikažejo se naslednji podatki:

(a) čas;

(b) način delovanja;

(c) dejavnost voznika:

— če je tekoča dejavnost vožnja, trenutni čas neprekinjene vožnje voznika in dosedanji skupni čas odmorov,

— če je tekoča dejavnost čas pripravljenosti/drugo delo/počitek ali odmor, dosedanji čas te dejavnosti (od takrat, ko je bila ta dejavnost izbrana) in skupni čas odmorov;

(d) podatki o opozorilih;

(e) podatki o dostopu do menijev.

Prikažejo se lahko tudi dodatni podatki, če jih je mogoče jasno ločiti od zahtevanih podatkov iz tega odstavka.

3. Digitalni tahografi voznike opozorijo, ko zazna dogodek in/ali napako ter pred in med prekoračitvijo najdaljšega dovoljenega časa neprekinjene vožnje, da se omogoči skladnost z ustrežno zakonodajo.

4. Opozorila so vizualna, lahko pa tudi zvočna. Trajajo najmanj 30 sekund, razen če jih uporabnik potrdi s pritiskom na katero koli tipko na tahografu. Prikaže se razlog opozorila, ki ostane viden, dokler ga uporabnik ne potrdi z namensko tipko ali ukazom na tahografu.

5. Da se zagotovi, da so tahografi skladni z zahtevami iz tega člena glede prikazovanja in opozarjanja iz tega člena, Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobne določbe, potrebne za enotno izvajanje tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).

Člen 7

Varstvo podatkov

1. Države članice zagotovijo, da se obdelava osebnih podatkov v okviru te uredbe opravlja zgolj zaradi preverjanja skladnosti s to uredbo in Uredbo (ES) št. 561/2006, v skladu z direktivama 95/46/ES in 2002/58/ES ter pod nadzorom nadzornega organa države članice iz člena 28 Direktive 95/46/ES.

2. Države članice zlasti zagotovijo, da se osebni podatki varujejo pred uporabi, ki niso strogo povezane s to uredbo in Uredbo (ES) št. 561/2006, v skladu z odstavkom 1 v zvezi z/s:

— uporabo globalnega satelitskega navigacijskega sistema (GNSS) za zapisovanje določanja kraja iz člena 8,

— uporabo komunikacije na daljavo za potrebe nadzora iz člena 9,

— uporabo tahografa z vmesnikom iz člena 10,

— elektronsko izmenjavo podatkov o vozniških karticah iz člena 31 in zlasti vsako čezmejno izmenjavo takšnih podatkov s tretjimi državami,

— hranjenjem zapisov pri prevoznih podjetjih iz člena 33.

3. Digitalni tahografi so zasnovani tako, da zagotavljajo zasebnost. Obdelujejo le tiste podatke, ki so potrebni za njihove namene na podlagi te uredbe.

4. Lastniki vozil, prevozna podjetja in kateri koli drugi zadevni subjekt, kjer je primerno, ravnajo v skladu z ustreznimi določbami o varstvu osebnih podatkov.

POGLAVJE II

PAMETNI TAHOGRAF

Člen 8

Zapisovanje položaja vozila v določenih trenutkih med dnevnim delovnim časom

1. Da bi omogočili preverjanje skladnosti z ustrezno zakonodajo, se položaj vozila zapiše avtomatsko na naslednjih točkah ali na točki, ki je najbližje tem krajem, če je na voljo satelitski signal:

— v začetnem kraju dnevnega delovnega časa,

— vsake tri ure v skupnem času vožnje,

— v končnem kraju dnevnega delovnega časa.

Za ta namen morajo biti vozila, ki so prvič registrirana 36 mesecev po začetku veljavnosti podrobnih določb iz člena 11, opremljena s tahografi, povezanimi s storitvijo za določanje položaja, ki temelji na satelitskem navigacijskem sistemu.

2. Kar zadeva povezavo tahografa s storitvijo za določanje položaja, ki temelji na satelitskem navigacijskem sistemu, iz odstavka 1, se uporabljajo samo povezave s storitvijo, ki storitev določanja položaja koristijo brezplačno. V tahografu se trajno hranijo le podatki o položaju, po možnosti izraženi v geografskih koordinatah za določitev točk iz odstavka 1. Podatki o položaju, ki jih je treba shraniti začasno, da bi omogočili avtomatsko zapisovanje točk iz odstavka 1 ali da bi potrdili zaznavalo gibanja, niso dostopni uporabnikom in se avtomatsko izbrisejo, ko niso več potrebni za te namene.

Člen 9

Zgodnje odkrivanje morebitnega prirejanja ali zlorabe na daljavo

1. Za lažje izvajanje ciljnih cestnih preverjanj, ki jih opravljajo pristojni nadzorni organi, morajo biti tahografi, ki so vgrajeni v vozila, prvič registrirana 36 mesecev po začetku veljavnosti podrobnih določb iz člena 11, sposobni komunicirati s temi organi, ko se vozilo giblje.

2. Petnajst let po začetku obveznosti uporabe tahografa v novo registriranih vozilih na podlagi tega člena in členov 8 in 10 države članice svoje nadzorne organe v ustrezni meri opremijo z napravami za zgodnje odkrivanje na daljavo, potrebnimi za omogočanje sporočanja podatkov iz tega člena, ob upoštevanju njihovih posameznih zahtev in strategij glede izvrševanja. Do takrat se lahko države članice odločijo, ali bodo svoje nadzorne organe opremile s takšnimi napravami za zgodnje odkrivanje na daljavo.

3. Komunikacija iz odstavka 1 se s tahografom vzpostavi samo, če to zahteva naprava nadzornih organov. Komunikacija je zavarovana, da se zagotovi integriteta podatkov ter ugotovitev pristnosti tahografa in naprave za nadzor. Dostop do prenesenih podatkov se omeji na nadzorne organe, pristojne za preverjanje kršitev Uredbe (ES) št. 561/2006 in te uredbe, ter na servisne delavnice, če je treba preveriti pravilno delovanje tahografa.

4. Izmenjava podatkov med komunikacijo je omejena na podatke, potrebne za ciljna cestna preverjanja vozil z morebitnim prirejenim ali zlorabljenim tahografom. Takšni podatki se nanašajo na naslednje dogodke ali podatke, ki jih je zapisal tahograf:

— zadnji poskus kršenja varnosti,

- najdaljši izpad napajanja,
- napaka na zaznavalu,
- napaka v podatkih o gibanju,
- navzkrižje med gibanjem vozila,
- vožnja brez veljavne kartice,
- vstavitve kartice med vožnjo,
- podatki o nastavljanju časa,
- podatki o umerjanju, vključno z datumi dveh zadnjih umerjanj,
- registrska številka vozila,
- hitrost, ki jo zapiše tahograf.

5. Izmenjani podatki se uporabljajo samo za namene preverjanja skladnosti s to uredbo. Ne prenašajo se drugim subjektom, razen organom, ki nadzorujejo čas vožnje in počitka, in sodnim organom v okviru tekočega sodnega postopka.

6. Podatke lahko shranjujejo le nadzorni organi za čas trajanja cestnega preverjanja in se zbršejo najpozneje tri ure po prenosu, razen če podatki kažejo na morebitno prirejanje ali zlorabo tahografa. Če med naslednjim cestnim preverjanjem prirejanje ali zloraba ni potrjena, se preneseni podatki zbršejo.

7. Prevozna podjetja, ki upravljajo z vozili, so odgovorna za obveščanje voznikov o možnosti komunikacije na daljavo zaradi zgodnjega odkrivanja morebitnega prirejanja ali zlorabe tahografov.

8. Sporočanje za zgodnje odkrivanje na daljavo, kot je opisano v tem členu, ne sme v nobenem primeru voditi do samodejnih glob ali kazni za voznika ali prevozno podjetje. Pristojni nadzorni organ se lahko na podlagi izmenjanih podatkov odloči za izvedbo preverjanja vozila in tahografa. Rezultat sporočanja na daljavo nadzornim organom ne preprečuje izvajanja naključnih cestnih preverjanj na podlagi sistema ocenjevanja tveganja iz člena 9 Direktive 2006/22/ES.

Člen 10

Vmesnik za povezavo z inteligentnimi prometnimi sistemi

Tahografi vozil, ki so prvič registrirana 36 mesecev po začetku veljavnosti podrobnih določb iz člena 11, se lahko opremijo s

standardiziranimi vmesniki, ki v delovnem režimu na zunanji napravi omogočajo uporabo podatkov, ki jih je zapisal ali izdelal tahograf, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) vmesnik ne vpliva na pristnost in celovitost podatkov tahografa;
- (b) vmesnik izpolnjuje podrobne določbe iz člena 11;
- (c) zunanja naprava, povezana z vmesnikom, ima dostop do osebnih podatkov, vključno s podatki za geografsko določitev položaja, samo po preverljivem soglasju voznika, na katerega se podatki nanašajo.

Člen 11

Podrobne določbe za pametne tahografe

Da se zagotovi, da so pametni tahografi skladni z načeli in zahtevami iz te uredbe, Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobne določbe, potrebne za enotno izvajanje členov 8, 9 in 10, kar izključuje katere koli določbe, ki bi določale, da tahograf zapisuje dodatne podatke. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).

Podrobne določbe iz prvega odstavka:

- (a) glede izvajanja funkcij pametnega tahografa iz tega poglavja vsebujejo potrebne zahteve, da se zagotovi varnost, točnost in zanesljivost podatkov, ki jih tahografu zagotovita storitev za satelitsko določanje položaja in tehnologija komuniciranja na daljavo iz členov 8 in 9;
- (b) opredeljujejo različne pogoje in zahteve za storitev za satelitsko določanje položaja in tehnologijo komuniciranja na daljavo iz členov 8 in 9, da sta zunaj tahografa ali vgrajena vanj, kadar pa sta zunaj, opredeljujejo tudi pogoje za uporabo signala za satelitsko določanje položaja kot drugega zaznavala gibanja;
- (c) določajo potrebne standarde za vmesnik iz člena 10. Takšni standardi lahko vključujejo določbo o porazdelitvi pravic do dostopa za voznike, servisne delavnice in prevozna podjetja ter o nadzornih vlogah za podatke, zapisane na tahografu, katere nadzorne vloge temeljijo na mehanizmu za ugotavljanje pristnosti/odobritve, določenem za vmesnik, kot je potrjeno za vsako stopnjo dostopa, odvisno od njegove tehnične izvedljivosti.

POGLAVJE III

HOMOLOGACIJA

Člen 12

Vloge

1. Proizvajalci ali njihovi zastopniki predložijo vlogo za homologacijo enote vozila, zaznavala gibanja, vzorca tahografskega vložka ali tahografske kartice homologacijskim organom, ki jih je v ta namen imenovala država članica.

2. Države članice Komisiji do 2. marca 2015 sporočijo naziv in kontaktne podatke imenovanih organov iz odstavka 1, in pozneje po potrebi tudi spremembe teh podatkov. Komisija objavi seznam imenovanih homologacijskih organov na svoji spletni strani in ga posodablja.

3. Vlogi za homologacijo se priložijo ustrezne specifikacije, vključno s potrebnimi informacijami glede pečatov, ter potrdila o varnosti, funkcionalnosti in interoperabilnosti. Varnostno potrdilo izda priznan certifikacijski organ, ki ga določi Komisija.

Funkcionalno potrdilo proizvajalcu izda homologacijski organ.

Potrdilo o interoperabilnosti izda en sam laboratorij, za katerega je pristojna in odgovorna Komisija.

4. Za tahografe, njihove sestavne dele in tahografske kartice:

(a) se z varnostnim potrdilom za enoto vozila, tahografske kartice, zaznavalo gibanja in povezavo s sprejemnikom GNSS, kadar ta ni vgrajen v enote vozila, potrdi naslednje:

(i) skladnost z varnostnimi cilji;

(ii) izpolnjevanje naslednjih varnostnih funkcij: identifikacija in avtentifikacija, odobritev, zaupnost, odgovornost, celovitost, pregled, natančnost in zanesljivost storitve;

(b) se s potrdilom o funkcionalnosti potrdi, da testirani predmeti izpolnjujejo ustrezne zahteve glede izvajanja funkcij, okoljskih lastnosti, lastnosti v zvezi z elektromagnetno združljivostjo, skladnosti s fizičnimi zahtevami in skladnosti z drugimi veljavnimi standardi;

(c) se s potrdilom o interoperabilnosti potrdi, da je testirani predmet v celoti interoperabilen s potrebnimi modeli tahografov ali tahografskih kartic.

5. O vsaki spremembi programske ali strojne opreme tahografa ali vrste materialov, uporabljenih pri njegovi izdelavi, je treba pred uporabo obvestiti organ, ki je opremo homologiral. Ta organ lahko proizvajalcu odobri razširitev homologacije, lahko pa zahteva posodobitev ali potrditev ustreznih potrdil o funkcionalnosti, varnosti in/ali interoperabilnosti.

6. Za noben tip enote vozila, zaznavala gibanja, vzorca tahografskega vložka ali tahografske kartice se ne sme predložiti vloga več kot eni državi članici.

7. Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobne določbe za enotno izvajanje tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).

Člen 13

Podelitev homologacije

Država članica podeli homologacijo za vsak tip enote vozila, zaznavala gibanja, vzorca tahografskega vložka ali tahografske kartice, ki je v skladu z zahtevami iz členov 4 in 11, pod pogojem, da država članica lahko preveri, ali so proizvedeni vzorci skladni z odobrenim tipom.

Za vse spremembe ali dodatke k odobrenemu vzorcu je treba pridobiti dodatno homologacijo od države članice, ki je podelila prvotno homologacijo.

Člen 14

Homologacijska oznaka

Države članice izdajo prosilcu homologacijsko oznako, ki je v skladu z vnaprej določenim vzorcem, za vsak tip enote vozila, zaznavala gibanja, vzorca tahografskega vložka ali tahografske kartice, ki so jo odobrile po členu 13 in Prilogi II. Takšne vzorce z izvedbenimi akti sprejme Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).

Člen 15

Odobritev ali zavrnitev

Pristojni organi države članice, katerim je bila predložena vloga za homologacijo, pošljejo za vsak tip enote vozila, zaznavala gibanja, vzorca tahografskega vložka ali tahografske kartice, ki jo odobrijo, organom drugih držav članic v enem mesecu kopijo potrdila o homologaciji skupaj s kopijami ustreznih specifikacij, tudi glede pečatov. Kadar pristojni organi ne odobrijo vloge za homologacijo, uradno obvestijo organe druge države članice, da je bila vloga zavrnjena, in sporočijo razloge za svojo odločitev.

Člen 16

Skladnost naprave s homologacijo

1. Če država članica, ki je podelila homologacijo, kot določa člen 13, ugotovi, da katere koli enote vozila, zaznavala gibanja, tahografski vložki ali tahografske kartice s homologacijsko oznako, ki jo je izdala, ne ustrezajo odobrenemu tipu, sprejme potrebne ukrepe, da se zagotovi skladnost proizvedenih vzorcev z odobrenim tipom. Sprejeti ukrepi lahko, če je to potrebno, vključujejo tudi preklic homologacije.

2. Država članica, ki je podelila homologacijo, to homologacijo prekličiče, če enota vozila, zaznavalo gibanja, tahografski vložek ali tahografska kartica, ki jih je odobrila, niso v skladu s to uredbo ali če se pri uporabi pokaže splošna napaka, zaradi katere so enota vozila, zaznavalo gibanja, tahografski vložek ali tahografska kartica neprimerni za predvideno uporabo.

3. Če država članica obvesti državo članico, ki je dodelila homologacijo, o primerih iz odstavka 1 ali 2, po posvetovanju z njo ukrepa, kot je določeno v teh odstavkih, pri čemer upošteva odstavek 5.

4. Država članica, ki ugotovi, da je prišlo do enega od primerov iz odstavka 2, lahko do nadaljnjega prepove dajanje zadevne enote vozila, zaznavala gibanja, tahografskega vložka ali tahografske kartice v promet in uporabo. To velja tudi v primerih iz odstavka 1 za enote vozila, zaznavala gibanja, tahografske vložke ali tahografske kartice, ki so bile oproščene začetne preveritve EU, če proizvajalec po ustreznem opozorilu ne uskladi naprave z odobrenim vzorcem ali zahtevami te uredbe.

V vsakem primeru pristojni organi držav članic v enem mesecu obvestijo drug drugega in Komisijo o vsakem odvzemu homologacije ali vseh drugih ukrepih na podlagi odstavkov 1, 2 ali 3 ter navedejo razloge za tako ukrepanje.

5. Če država članica, ki je podelila homologacijo, izpodbija obstoj katerega koli primera iz odstavka 1 ali 2, o katerem je bila obveščena, si vpletene države članice prizadevajo spor rešiti in o tem obveščajo Komisijo.

Če države članice niso s pogovori dosegle sporazuma v štirih mesecih od datuma obvestila iz odstavka 3, Komisija po posvetu s strokovnjaki iz vseh držav članic in ob upoštevanju vseh pomembnih dejavnikov, kot so ekonomski in tehnični dejavniki, v šestih mesecih po poteku tega obdobja štirih mesecev sprejme sklepe, o katerem uradno obvesti zadevne

države članice in ga hkrati posreduje drugim državam članicam. Komisija v vsakem primeru posebej določi rok za izvajanje svoje odločitve.

Člen 17

Odobritev tahografskih vložkov

1. V vlogi za homologacijo za vzorec tahografskega vložka prosilec navede tip(e) analognega tahografa, s katerim(i) se bo ta tahografski vložek uporabljal, in zagotovi ustrezni(-e) tip(e) tahografa za preskus tahografskega vložka.

2. Pristojni organi vsake države članice v certifikatu o homologaciji vzorca tahografskega vložka navedejo, s katerim tipom ali s katerimi tipi analognih tahografov se ta vzorec vložka lahko uporablja.

Člen 18

Utemeljitev sklepov o zavrnitvi

Vsi sklepi v skladu s to uredbo, s katerimi se zavrne ali prekličiče homologacija enote vozila, zaznavala gibanja, vzorca tahografskega vložka ali tahografske kartice, natančno navajajo razloge, na katerih temeljijo. Sklep se sporoči zadevni stranki hkrati z obvestilom o pravnih sredstvih, ki so na voljo po zakonodaji zadevne države članice, in rokov za njihovo uveljavitev.

Člen 19

Priznavanje homologiranih tahografov

Država članica ne sme zavrniti registracije vozila ali prepovedati zagona ali uporabe vozil, ki so opremljena s tahografom, samo zaradi dejstva, da so opremljena s tako napravo, če ima ta naprava oznako homologacije iz člena 14 in ploščico o vgradih iz člena 22(4).

Člen 20

Varnost

1. Proizvajalci oblikujejo, testirajo in pregledujejo enote vozila, zaznavala gibanja in tahografske kartice, ki se dajejo v proizvodnjo, zato da odkrijejo šibke točke, ki nastajajo v vseh fazah življenjske dobe proizvoda, ter preprečijo ali omilijo morebitno izkoriščanje teh šibkih točk. Pogostost testov določi država članica, ki je podelila certifikat o homologaciji, pri čemer obdobje med dvema testoma ne sme presežati dveh let.

2. Za ta namen proizvajalci predložijo potrebno dokumentacijo za analizo šibkih točk certifikacijskemu organu iz člena 12(3).

3. Za namene odstavka 1 certifikacijski organ iz člena 12(3) na enotah vozil, zaznavalih gibanja in tahografskih karticah opravi teste, s katerimi potrdi, da posamezniki, ki poznajo te elemente iz javnih virov, ne morejo izkoriščati znanih šibkih točk.

4. Če se med testi iz odstavka 1 v sistemskih komponentah (enotah vozil, zaznavalnih gibanja in tahografskih karticah) odkrijejo šibke točke, se te komponente ne dajo na trg. Če se med testi iz odstavka 3 odkrijejo šibke točke pri komponentah, ki so že na trgu, proizvajalec ali certifikacijski organ obvestita pristojne organe države članice, ki je podelila homologacijo. Ti pristojni organi sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev odprave problema, zlasti s strani proizvajalca, in nemudoma obvestijo Komisijo o ugotovljenih šibkih točkah in načrtovanih ali sprejetih ukrepih, po potrebi vključno s preklicem homologacije v skladu s členom 16(2).

Člen 21

Testiranja na terenu

1. Države članice lahko dovolijo testiranje na terenu za tahografe, ki še niso homologirani. Države članice vzajemno priznavajo taka dovoljenja za testiranja na terenu.

2. Vozniki in prevozna podjetja, ki sodelujejo v testiranju na terenu, morajo upoštevati zahteve iz Uredbe (ES) št. 561/2006. Vozniki za dokazovanje take skladnosti upoštevajo postopek, določen v členu 35(2) te uredbe.

3. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopke za izvajanje testiranja na terenu in obrazce, ki se uporabljajo za spremljanje teh testiranja na terenu. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).

POGLAVJE IV

VGRADNJA IN KONTROLNI PREGLEDI

Člen 22

Vgradnja in popravila

1. Tahografe lahko vgrajujejo ali popravljajo le serviserji, servisne delavnice ali proizvajalci vozil, ki so jih za ta namen pooblastili pristojni organi držav članic v skladu s členom 24.

2. Pooblaščen serviserji, servisne delavnice ali proizvajalci vozil zapečatijo tahograf v skladu s specifikacijami, vključenimi v certifikat o homologaciji iz člena 15, ko so preverili, da deluje pravilno in zlasti na tak način, da se zagotovi, da nobena naprava za prirejanje ne more poškodovati ali spremeniti zapisanih podatkov.

3. Pooblaščen serviser, servisna delavnica ali proizvajalec vozil na pečate odtisne posebno oznako in poleg tega v digitalne tahografe vnese elektronske varnostne podatke za izvajanje preverjanj pristnosti. Pristojni organi vsake države članice Komisiji pošljejo register uporabljenih oznak in elektronskih

varnostnih podatkov ter potrebne informacije v zvezi z uporabljenimi elektronskimi varnostnimi podatki. Komisija državam članicam na zahtevo odobri dostop do teh informacij.

4. Za namene potrditve, da je bila vgradnja tahografa opravljena v skladu z zahtevami te uredbe, se pritrdi ploščica o vgraditvi na tak način, da je jasno vidna in enostavno dostopna.

5. Sestavni deli tahografa se zapečatijo, kot je določeno v certifikatu o homologaciji. Zapečatijo se vse povezave s tahografom, ki bi lahko bile izpostavljene posegom, vključno s povezavo med zaznavalom gibanja in menjalnikom, ter po potrebi ploščica o vgraditvi.

Pečat lahko odstranijo ali poškodujejo le:

— serviserji ali servisne delavnice, ki so jih pristojni organi v skladu s členom 24 odobrili za popravila, vzdrževanje ali ponovno umerjanje tahografa, ali pa ustrezno usposobljeni in po potrebi pooblaščen inšpektorji z namenom nadzora,

— če je to potrebno zaradi popravila ali spremembe vozila, ki vpliva na pečat. V takih primerih se v vozilu hrani pisna izjava, v kateri sta navedena datum in čas, ko je bil pečat poškodovan, ter so navedeni razlogi za odstranitev tega pečata. Komisija z izvedbenimi akti določi standardni obrazec za pisno izjavo.

Pečate v vsakem primeru takoj in najpozneje v sedmih dneh po njihovi odstranitvi zamenja pooblaščen serviser ali servisna delavnica.

Pred zamenjavo pečatov pooblaščen servisna delavnica opravi preverjanje in umerjanje tahografa.

Člen 23

Kontrolni pregledi tahografov

1. Tahografe redno pregledujejo pooblaščen servisne delavnice. Redni kontrolni pregledi se opravijo najmanj vsaki dve leti.

2. Pri kontrolnih pregledih iz odstavka 1 se preveri vsaj naslednje:

— ali je tahograf pravilno nameščen in ustrezen za vozilo,

— ali tahograf deluje pravilno,

— ali je na tahografu homologacijska oznaka,

— ali je nameščena ploščica o vgraditvi,

- ali so vsi pečati nedotaknjeni in učinkoviti,
- da na tahografu ni pritrjena nobena naprava za prirejanje oziroma da ni znakov, da bi bila takšna naprava uporabljena,
- preverjanje velikosti pnevmatik in njihovega dejanskega obsega.

3. Servisne delavnice pripravijo poročilo o kontrolnem pregledu, kadar je bilo treba odpraviti nepravilnosti pri delovanju tahografa, ne glede na to, ali gre za rezultat rednega kontrolnega pregleda ali kontrolnega pregleda, ki se opravi na posebno zahtevo pristojnega nacionalnega organa. Servisne delavnice hranijo seznam vseh poročil o kontrolnih pregledih, ki so jih pripravile.

4. Poročila o kontrolnih pregledih se hranijo vsaj dve leti od časa priprave poročila. Države članice odločijo, ali se bodo poročila o kontrolnem pregledu v tem obdobju hranila ali poslala pristojnemu organu. Če poročila o kontrolnih pregledih hrani servisna delavnica, ta na zahtevo pristojnega organa predloži poročila o kontrolnih pregledih in umerjanjih, opravljenih v tem obdobju.

Člen 24

Pooblastitev serviserjev, servisnih delavnic in proizvajalcev vozil

1. Države članice pooblastijo, redno nadzorujejo in potrjujejo serviserje, servisne delavnice in proizvajalce vozil, ki lahko izvajajo vgradnje, preverjanja, kontrolne preglede in popravila tahografov.

2. Države članice zagotovijo, da so serviserji, servisne delavnice in proizvajalci vozil usposobljeni in zanesljivi. Za ta namen vzpostavijo in objavijo sklop jasnih nacionalnih postopkov ter zagotovijo izpolnjevanje naslednjih minimalnih meril:

- (a) osebje je ustrezno usposobljeno;
- (b) na voljo je oprema, potrebna za izvajanje ustreznih testov in nalog;
- (c) serviserji, servisne delavnice in proizvajalci vozil so na dobrem glasu.

3. Revizije pooblaščenih serviserjev ali servisnih delavnic se izvajajo na naslednji način:

- (a) pri pooblaščenih serviserjih ali servisnih delavnicah se najmanj vsaki dve leti revidirajo postopki, ki jih uporabljajo pri obravnavanju tahografov. Revizija se mora osredotočiti

zlasti na uvedene varnostne ukrepe in obravnavanje kartic servisnih delavnic. Države članice lahko te revizije izvajajo brez izvajanja obiskov na mestu samem;

- (b) potekajo tudi nenapovedane tehnične revizije pooblaščenih serviserjev ali servisnih delavnic, da se preverijo opravljena umerjanja, kontrolni pregledi in vgradnje. Te revizije zajamejo letno vsaj 10 % pooblaščenih serviserjev in servisnih delavnic.

4. Države članice in njihovi pristojni organi ustrezno ukrepajo za preprečevanje navzkrižja interesov med serviserji ali servisnimi delavnicami ter prevoznika podjetja. Zlasti kadar obstaja resno tveganje za navzkrižje interesov, se sprejmejo dodatni posebni ukrepi, s katerimi se zagotovi, da serviser ali servisna delavnica ravna skladno s to uredbo.

5. Pristojni organi držav članic Komisiji, po možnosti v elektronski obliki, vsako leto pošljejo sezname pooblaščenih serviserjev in servisnih delavnic ter kartic, ki so jim bile izdane. Komisija te sezname objavi na svoji spletni strani.

6. Pristojni organi v državah članicah serviserjem, servisnim delavnicam in proizvajalcem vozil, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe, začasno ali za stalno prekličejo pooblastilo.

Člen 25

Kartice servisnih delavnic

1. Veljavnost kartic servisnih delavnic ne sme biti daljša od enega leta. Pri podaljševanju kartice servisne delavnice se pristojni organ prepriča, da serviser, servisna delavnica ali proizvajalec vozil izpolnjuje merila iz člena 24(2).

2. Pristojni organ kartico servisne delavnice podaljša v 15 delovnih dneh po prejemu veljavne zahteve za podaljšanje, ko prejme vso potrebno dokumentacijo. Če je kartica servisne delavnice poškodovana, ne deluje pravilno, je izgubljena ali ukradena, pristojni organ izda nadomestno kartico v petih delovnih dneh po prejemu podrobne zahteve v ta namen. Pristojni organi vodijo register izgubljenih, ukradenih in poškodovanih kartic.

3. Če država članica prekličje pooblastilo serviserja, servisne delavnice ali proizvajalca vozil, kakor določa člen 24, prekličje tudi kartice servisne delavnice, ki jih je izdala.

4. Države članice ukrepejo vse potrebno, da preprečijo ponarejanje kartic servisnih delavnic, razdeljenih pooblaščenim serviserjem, servisnim delavnicam in proizvajalcem vozil.

POGLAVJE V

VOZNIŠKE KARTICE

Člen 26

Izdajanje voznških kartic

1. Vozniške kartice izda pristojni organ države članice, v kateri ima voznik običajno prebivališče, na voznikovo zahtevo. Kartice se izda v enem mesecu, potem ko je pristojni organ prejel zahtevo zanj in vso ustrezno dokumentacijo.

2. Za namene tega člena „običajno prebivališče“ pomeni kraj, kjer oseba običajno živi, najmanj 185 dni v vsakem koledarskem letu, zaradi osebnih ali poklicnih vezi, v primeru osebe brez poklicnih vezi pa zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesne povezave med navedeno osebo in krajem, kjer živi.

Za običajno prebivališče osebe, ki ima poklicne vezi drugje kakor osebne vezi in zato živi izmenoma v različnih krajih v dveh ali več državah članicah, pa se šteje kraj njenih osebnih vezi, če se taka oseba tja redno vrača. Ni nujno, da je zadnji pogoj izpolnjen, kadar oseba živi v državi članici, da bi opravljala nalogo za določen čas.

3. Vozniki svoje običajno prebivališče ustrezno dokažejo z osebno izkaznico ali kakim drugim veljavnim dokumentom. Kadar pristojni organi države članice, ki izdajo voznško kartico, podvomijo v verodostojnost izjave o običajnem prebivališču, ali če gre za posebni nadzor, lahko zahtevajo kakršne koli dodatne informacije ali dokazila.

4. Države članice lahko v ustrezno utemeljenih in izjemnih primerih izdajo začasno voznško kartico, ki je ni mogoče podaljšati in velja največ 185 dni, in sicer vozniku, ki nima običajnega prebivališča v državi članici ali pogodbenici Sporazuma AETR, če je tak voznik v delovno pravnem razmerju s prevoznim podjetjem, ki ima sedež v državi članici izdajateljici, in da ima – če se uporablja Uredba (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ – potrdilo za voznike iz te uredbe.

Komisija na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo države članice, natančno spremlja izvajanje tega odstavka. O svojih ugotovitvah vsaki dve leti poroča Evropskemu parlamentu in Svetu ter zlasti preuči, ali začasne voznške kartice kakor koli negativno vplivajo na trg dela in da se začasna kartica imenovanemu vozniku

praviloma ne izda več kot enkrat. Komisija lahko poda ustrezen zakonodajni predlog za revizijo tega odstavka.

5. Pristojni organi države članice izdajateljice sprejmejo ustrezne ukrepe, da se prepričajo, da prosilec še nima veljavne voznške kartice, in voznško kartico opremijo z osebnimi podatki voznika ter zagotovijo, da so podatki na njej vidni in varni.

6. Vozniška kartica ne sme veljati več kot pet let.

7. Veljavna voznška kartica se ne prekliche ali razveljavi, razen če pristojni organi države članice ugotovijo, da je ponarejena ali da voznik uporablja kartico, katere imetnik ni on sam, ali da je kartico pridobil na podlagi lažnih izjav in/ali ponarejenih dokumentov. Če država članica, ki ni država članica izdajateljica, sprejme ukrepe za razveljavitev ali preklic, kartico čim prej vrne organom države članice, ki jo je izdala, in navede razloge za njeno razveljavitev oz. preklic. Če se predvideva, da bo vrnitev kartice trajala več kot dva tedna, država članica, ki je kartico razveljavila ali preklicala, državo članico izdajateljico v teh dveh tednih obvesti o razlogih za njeno razveljavitev oz. preklic.

8. Države članice ukrepejo vse potrebno za preprečitev možnosti ponarejanja voznških kartic.

9. Ta člen državi članici ne preprečuje, da bi izdala voznško kartico vozniku, ki ima običajno prebivališče na delu ozemlja te države članice, za katerega se Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o delovanju Evropske unije ne uporabljata, pod pogojem, da se v takšnih primerih uporabljajo ustrezne določbe te uredbe.

Člen 27

Uporaba voznških kartic

1. Vozniška kartica je vezana na osebo.

2. Voznik ne more imeti več kot ene veljavne voznške kartice in lahko uporablja le svojo osebno voznško kartico. Voznik ne sme uporabljati poškodovane voznške kartice ali kartice, ki je potekla.

Člen 28

Podaljšanje voznških kartic

1. Kadar želi voznik svojo voznško kartico podaljšati, zaprosi pristojne organe države članice, v kateri ima običajno prebivališče, vsaj 15 delovnih dni pred datumom poteka njene veljavnosti.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L 300, 14.11.2009, str. 72).

2. Kadar je v primeru podaljšanja država članica, v kateri ima voznik običajno prebivališče, različna od države članice, ki je izdala njegovo trenutno kartico, in če so organi prejšnje države članice ti zaprošeni, da to vozniško kartico podaljšajo, obvestijo organe, ki so izdali staro kartico, o razlogih za njeno podaljšanje.

3. Ob zahtevi za podaljšanje kartice, katere veljavnost bo kmalu potekla, pristojni organ pred tem datumom izda novo kartico, če mu je bila zahteva poslana v roku iz odstavka 1.

Člen 29

Ukradene, izgubljene ali poškodovane vozniške kartice

1. Organi, ki kartice izdajajo, vodijo evidenco o izdanih, ukradenih, izgubljenih in poškodovanih voznških karticah najmanj za čas, ki je enak času njihove veljavnosti.

2. Če je vozniška kartica poškodovana ali ne deluje pravilno, jo voznik vrne pristojnemu organu države članice, v kateri ima običajno prebivališče. Tatvina vozniške kartice se uradno prijavi pristojnim organom države, v kateri je bila kartica ukradena.

3. Vsaka izguba vozniške kartice se z uradno izjavo sporoči pristojnim organom države članice, ki je kartico izdala, in pristojnim organom države članice običajnega prebivališča voznika, če sta različni.

4. Če je vozniška kartica poškodovana, ne deluje pravilno ali je izgubljena ali ukradena, voznik v sedmih koledarskih dneh pristojne organe države članice, v kateri ima običajno prebivališče, zaprosi za njeno zamenjavo. Ti organi izdajo nadomestno kartico v osmih delovnih dneh po prejemu podrobne zahteve v ta namen.

5. V okoliščinah iz odstavka 4 lahko voznik nadaljuje vožnjo brez vozniške kartice največ 15 koledarskih dni, ali daljše obdobje, kadar je to potrebno za vrnitev vozila v prostore, kjer je nastanjen, pod pogojem, da lahko dokaže, da v tem obdobju ne more predložiti ali uporabljati kartice.

Člen 30

Medsebojno priznavanje in zamenjava voznških kartic

1. Države članice medsebojno priznavajo voznške kartice, ki so jih izdale.

2. Kadar imetnik veljavne vozniške kartice, ki jo je izdala država članica, pridobi običajno prebivališče v drugi državi

članici, lahko zaprosi za zamenjavo svoje vozniške kartice z enakovredno vozniško kartico. Država članica, ki opravi zamenjavo, je odgovorna za preverjanje veljavnosti predložene kartice.

3. Države članice, ki izvedejo zamenjavo, vrnejo staro kartico organom države članice izdajateljice in navedejo razloge za vrnitev.

4. Kadar država članica nadomesti ali zamenja vozniško kartico, se nadomestitev ali zamenjava in morebitna poznejša nadomestitev ali zamenjava evidentirajo v tej državi članici.

Člen 31

Elektronska izmenjava informacij o voznških karticah

1. Da se preveri, ali prosilec še ni imetnik veljavne vozniške kartice iz člena 26, države članice za obdobje, ki je vsaj enako obdobju veljavnosti teh kartic, vodijo nacionalne elektronske registre z naslednjimi informacijami o voznških karticah, vključno s tistimi iz člena 26(4):

— priimek in ime voznika,

— datum in, če je na voljo, kraj rojstva voznika,

— številka veljavnega voznškega dovoljenja in država, ki je vozniško dovoljenje izdala (če je navedena),

— status voznške kartice ter

— številka voznške kartice.

2. Komisija in države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo medsebojno povezavo elektronskih registrov in dostop do njih po vsej Uniji z uporabo sporočilnega sistema TACHOnet iz Priporočila 2010/19/EU ali združljivega sistema. Če se uporablja združljiv sistem, je mogoča izmenjava elektronskih podatkov z vsemi drugimi državami članicami prek sporočilnega sistema TACHOnet.

3. Države članice pri izdajanju, nadomeščanju in, kadar je potrebno, podaljševanju voznške kartice z izmenjavo elektronskih podatkov preverijo, ali voznik že ima drugo veljavno vozniško kartico. Izmenjava podatkov je omejena na podatke, potrebne za takšno preverjanje.

4. Inšpektorji imajo dostop do elektronskega registra, da lahko preverijo status voznške kartice.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi splošne postopke in specifikacije, ki so potrebne za medsebojno povezavo iz odstavka 2, vključno z obliko izmenjanih podatkov, tehničnimi postopki za elektronsko posvetovanje nacionalnih elektronskih registrov, postopki za dostop in varnostnimi mehanizmi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).

POGLAVJE VI

UPORABA NAPRAVE

Člen 32

Pravilna uporaba tahografov

1. Prevozna podjetja in vozniki zagotavljajo pravilno delovanje in ustrezno uporabo digitalnega tahografa in vozniške kartice. Prevozna podjetja in vozniki pri uporabi analognih tahografov zagotavljajo njihovo pravilno delovanje in ustrezno uporabo tahografskih vložkov.

2. Digitalni tahografi se ne namestijo tako, da bi samodejno preklpili na določeno kategorijo dejavnosti, kadar je motor vozila ugasnjen ali stikalo za vžig izklopljeno, razen če lahko voznik še naprej ročno izbira ustrezno kategorijo dejavnosti.

3. Podatke, ki so zapisani na tahografskem vložku ali shranjeni v tahografu, na vozniški kartici ali na izpisih iz tahografa, je prepovedano ponarejati, zatajiti, skrivati ali uničiti. Prepovedana je tudi vsako prirejanje tahografa, tahografskega vložka ali vozniške kartice, ki bi lahko povzročila ponarejanje, skrivanje ali uničenje podatkov in/ali izpisanih informacij. Na vozilu ne sme biti nobene naprave, ki bi se lahko uporabila v ta namen.

4. Vozila ne smejo biti opremljena z več kot enim tahografom, razen za namene testiranja na terenu, opredeljenih v členu 21.

5. Države članice prepovejo proizvodnjo, distribucijo, oglaševanje in/ali prodajo naprav, ki so izdelane in/ali namenjene za prirejanje tahografov.

Člen 33

Odgovornost prevoznega podjetja

1. Prevozna podjetja so odgovorna za zagotavljanje, da so njihovi vozniki ustrezno usposobljeni in imajo ustrezna navodila v zvezi s pravilnim delovanjem digitalnih ali analognih tahografov, izvajajo redna preverjanja, s katerimi se prepričajo, da njihovi vozniki tahografe pravilno uporabljajo, in svojih voznikov niti neposredno niti posredno ne spodbujajo k zlorabi tahografov.

Prevozna podjetja izdajo voznikom vozil, opremljenih z analognim tahografom, zadostno število tahografskih vložkov, pri čemer upoštevajo osebno naravo tahografskih vložkov, trajanje prevoza in morebitno potrebo po nadomestitvi poškodovanih tahografskih vložkov ali vložkov, ki jih je odvezel pooblaščen inšpektor. Prevozna podjetja izdajo voznikom samo tahografske vložke, katerih vzorec je odobren in primeren za uporabo v napravi, ki je vgrajena v vozilo.

Kadar je vozilo opremljeno z digitalnim tahografom, prevozna podjetja in vozniki zagotovita, da se lahko izpis podatkov iz tahografa na zahtevo inšpektorja ob upoštevanju trajanja prevoza v primeru kontrolnega pregleda pravilno izvede.

2. Prevozna podjetja hranijo tahografske vložke in izpise, kadar koli so izpisi narejeni v skladu s členom 35, v časovnem zaporedju in čitljivi obliki vsaj eno leto po njihovi uporabi in kopije na njihovo zahtevo izročijo zadevnim voznikom. Prevozna podjetja na zahtevo izročijo zadevnim voznikom tudi kopije prenesenih podatkov iz vozniških kartic in tiskane izpise teh kopij. Tahografski vložki, izpisi in preneseni podatki se izdelajo ali izročijo na zahtevo vsakega pooblaščenega inšpektorja.

3. Prevozna podjetja so odgovorna za kršitve te uredbe, ki jih povzročijo njihovi vozniki ali vozniki, ki so jim dani na voljo. Vendar lahko države članice to odgovornost pogojujejo s kršitvijo prvega pododstavka odstavka 1 tega člena ter člena 10(1) in (2) Uredbe (ES) št. 561/2006 s strani podjetja.

Člen 34

Uporaba vozniških kartic in tahografskih vložkov

1. Vozniki uporabljajo tahografske vložke ali vozniške kartice vsak dan vožnje od prevzema vozila dalje. Tahografski vložek ali vozniška kartica se ne odvzame pred koncem dnevnega dela, razen če je odvezem drugače dovoljen. Tahografski vložek ali vozniška kartica se ne uporabljata dlje kot v obdobju, za katerega sta namenjena.

2. Vozniki tahografske vložke ali vozniške kartice ustrezno zaščitijo in ne smejo uporabljati umazanih ali poškodovanih tahografskih vložkov ali vozniških kartic.

3. Kadar voznik zaradi morebitne oddaljenosti od vozila ne more uporabljati vgrajenega tahografa, se obdobja iz točk (ii), (iii) in (iv) odstavka 5(b):

(a) če je vozilo opremljeno z analognim tahografom, vpišejo na tahografski vložek ročno, avtomatsko ali na drug način, tako da so čitljiva in se tahografski vložek ne umaže, ali

(b) če je vozilo opremljeno z digitalnim tahografom, vpišejo na vozniško kartico z uporabo naprave za ročno vpisovanje, ki je v tahografu.

Države članice voznikom ne naložijo obveznosti predložitve obrazcev, s katerimi bi potrjevali svoje dejavnosti, kadar niso v vozilu.

4. Kadar je v vozilu, ki ima vgrajen digitalni tahograf, več voznikov, vsak voznik zagotovi, da je njegova vozniška kartica vstavljena v ustrezno režo v tahografu.

Kadar je v vozilu, ki ima vgrajen analogni tahograf, več voznikov, vozniki vnesejo ustrezne spremembe na tahografske vložke, tako da se ustrezni podatki zapišejo na tahografski vložek voznika, ki dejansko vozi vozilo.

5. Vozniki:

(a) zagotovijo, da čas zapisa na tahografskem vložku ustreza uradnemu času v državi registracije vozila;

(b) upravljajo preklonpe mehanizme, ki omogočajo ločen in razločen zapis naslednjih časovnih obdobij:

(i) pod oznako : čas vožnje;

(ii) pod oznako : „drugo delo“, ki pomeni vsako dejavnost, razen vožnje, kot je opredeljena v točki (a) člena 3 Direktive 2002/15/ES, in tudi vsako delo za istega ali drugega delodajalca v prevozniskem sektorju ali zunaj njega;

(iii) pod oznako : „čas pripravljenosti“, kot je opredeljen v točki (b) člena 3 Direktive 2002/15/ES;

(iv) pod oznako : odmore ali počitek.

6. Vsak voznik vozila, na katerem je nameščen analogni tahograf, na svoj tahografski vložek vpiše naslednje podatke:

(a) na začetku uporabe tahografskega vložka – priimek in ime;

(b) datum ter kraj začetka in prenehanja uporabe tahografskega vložka;

(c) registrsko številko vsakega vozila, ki mu je dodeljeno, na začetku prve vožnje, ki se zapisuje na tahografskem vložku, in pozneje, če med uporabo tahografskega vložka zamenja vozilo;

(d) stanje kilometrskega števca:

(i) na začetku prve vožnje, ki se zapiše na tahografskem vložku;

(ii) na koncu zadnje vožnje, ki se zapiše na tahografskem vložku;

(iii) če zamenja vozilo med delovnim dnevom, stanje števca v prvem vozilu, ki mu je bilo dodeljeno, in stanje števca v naslednjem vozilu;

(e) čas vsake zamenjave vozila.

7. Voznik vnese v digitalni tahograf oznake držav, v katerih se začne in konča dnevni delovni čas. Država članica lahko zahteva, da vozniki vozil, ki so vključena v prevoze na njenem ozemlju, dodajo oznaki države podrobnejše geografske podatke, če je država članica o njih uradno obvestila Komisijo pred 1. aprilom 1998.

Voznikom ni treba vpisovati podatkov iz prvega stavka prvega pododstavka, če tahograf avtomatsko zapisuje podatke o kraju v skladu s členom 8.

Člen 35

Poškodovane vozniške kartice in tahografski vložki

1. V primeru, da sta tahografski vložek ali vozniška kartica, na katerih je zapis, poškodovana, voznik hrani poškodovani tahografski vložek ali vozniško kartico skupaj z rezervnim tahografskim vložkom, s katerim ju je nadomestil.

2. Kadar je vozniška kartica poškodovana, ne deluje pravilno, je izgubljena ali ukradena, voznik:

(a) na začetku vožnje izpiše podrobne podatke o vozilu, ki ga vozi, in na ta izpis vpiše:

(i) podatke, ki omogočajo identifikacijo voznika (ime, številka vozniške kartice ali vozniškega dovoljenja), vključno s svojim podpisom;

(ii) obdobja iz točk (ii), (iii) in (iv) člena 34(5)(b);

(b) na koncu vožnje izpiše podatke za obdobja, ki jih je zapisal tahograf, evidentira vsa obdobja drugega dela, pripravljenosti in počitka, ki jih je imel od izdelave izpisa na začetku vožnje in jih tahograf ni zapisal, ter na tem dokumentu označi podatke, ki omogočajo identifikacijo voznika (ime, številka vozniške kartice ali vozniškega dovoljenja), vključno s podpisom voznika.

Člen 36

Zapisi, ki jih opravi voznik

1. Kadar voznik vozi vozilo, ki je opremljeno z analognim tahografom, mora na zahtevo pooblaščenega inšpektorja kadar koli predložiti:

- (i) tahografske vložke za tekoči dan in tiste, ki jih je uporabljal v predhodnih 28 dneh;
- (ii) vozniško kartico, če jo ima, in
- (iii) vse ročne zapise in izpise, izdelane v tekočem dnevu in predhodnih 28 dneh, kot to zahtevata ta uredba in Uredba (ES) št. 561/2006.

2. Kadar voznik vozi vozilo, ki je opremljeno z digitalnim tahografom, mora na zahtevo pooblaščenega inšpektorja kadar koli predložiti:

- (i) vozniško kartico;
- (ii) vse ročne zapise in izpise, izdelane v tekočem dnevu in predhodnih 28 dneh, kot to zahtevata ta uredba in Uredba (ES) št. 561/2006;
- (iii) tahografske vložke, ki ustrezajo obdobju iz točke (ii), v katerem je vozil vozilo z vgrajenim analognim tahografom.

3. Pooblaščen inšpektor lahko skladnost z Uredbo (ES) št. 561/2006 preveri z analizo tahografskih vložkov, analizo prikazanih, izpisanih ali prenesenih podatkov, ki jih je tahograf zapisal, ali z analizo vozniške kartice ali, če te ni, z analizo katerega koli drugega spremnega dokumenta, ki utemeljuje neskladnost z eno izmed določb, kot sta člen 29(2) in 37(2) te uredbe.

Člen 37

Postopki v primeru nepravilnega delovanja naprave

1. V primeru okvare ali nepravilnega delovanja tahografa prevozno podjetje zagotovi pri pooblaščenem serviserju ali v pooblaščenih servisnih delavnicah popravilo takoj, ko je to mogoče.

Če se vozilo ne more vrniti v prostore prevoznega podjetja v enem tednu po okvari ali po ugotovitvi nepravilnega delovanja, se popravilo opravi na poti.

Z ukrepi, ki jih sprejmejo države članice v skladu s členom 41, pristojne organe pooblastijo za prepoved uporabe vozila v primerih, ko okvara oziroma nepravilno delovanje ni bilo odpravljeno, kot določata prvi in drugi pododstavek tega odstavka, kolikor je to v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice.

2. Medtem ko je tahograf neuporaben ali deluje nepravilno, voznik vnese podatke, ki omogočajo njegovo identifikacijo (ime, številko vozniške kartice ali vozniškega dovoljenja), vključno s svojim podpisom, ter informacije za različna obdobja, ki jih tahograf ni več pravilno zapisal ali izpisal:

- (a) na tahografskem vložku ali vložkih ali
- (b) na začasnem vložku, ki se priloži tahografskemu vložku ali hrani skupaj z vozniško kartico.

POGLAVJE VII

IZVRŠEVANJE IN SANKCIJE

Člen 38

Inšpektorji

1. Za učinkovito spremljanje skladnosti s to uredbo so pooblaščenim inšpektorjem na voljo zadostna oprema in primerna zakonska pooblastila, da se jim omogoči opravljanje nalog v skladu s to uredbo. Ta oprema vključuje zlasti:

- (a) nadzorne kartice, ki jim omogočajo dostop do podatkov, zapisanih v tahografu in na tahografskih karticah, ter neobvezno tudi kartice servisnih delavnic;
- (b) potrebna orodja za prenos datotek iz enot vozila in s tahografskih kartic ter za analizo takšnih datotek in izpisov iz digitalnih tahografov v kombinaciji s tahografskimi vložki ali diagrami iz analognih tahografov.

2. Če inšpektor po opravljenem preverjanju ugotovi, da obstajajo zadostni dokazi za utemeljen sum goljufije, ima pooblastilo, da vozilo napoti v pooblaščen servisno delavnico na dodatne preskuse, kjer se zlasti preveri, da tahograf:

- (a) pravilno deluje;
- (b) pravilno zapisuje in shranjuje podatke ter ali so parametri umerjanja pravilni.

3. Inšpektorji so pristojni, da pooblaščen servisne delavnice zaprosijo, naj opravijo preskus iz odstavka 2 in specifične preskuse, ki so zasnovani za to, da zaznajo prisotnost naprav za prirejanje. Če se odkrijejo naprave za prirejanje, se lahko oprema, vključno s samo napravo, enoto v vozilu ali njenimi sestavnimi deli, ter vozniška kartica odstranijo iz vozila in uporabijo kot dokazno gradivo v skladu z nacionalnimi predpisi o postopkih ravnanja s takšnim dokaznim gradivom.

4. Inšpektorji po potrebi izkoristijo možnost preverjanja tahografov in vozniških kartic, ki so najdeni med preverjanjem v prostorih prevoznih podjetij.

Člen 39

Usposabljanje inšpektorjev

1. Države članice zagotovijo, da so inšpektorji ustrezno usposobljeni za analizo zapisanih podatkov in preverjanje tahografov, da bi tako zagotovili učinkovit in usklajen nadzor ter izvrševanje.

2. Države članice Komisijo obvestijo o zahtevah za usposabljanje svojih inšpektorjev najpozneje do 2. septembra 2016.

3. Komisija z izvedbenimi akti sprejme ukrepe ter določi vsebino začetnega in rednega usposabljanja inšpektorjev, vključno z usposabljanjem v zvezi s tehnikami za načrtovanje nadzora ter odkrivanje naprav za prirejanje in goljufanje. Ti ukrepi vključujejo smernice za lažje izvajanje ustreznih določb te uredbe in Uredbe (ES) št. 561/2006. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 42(3).

4. Države članice vključijo vsebine, ki jih določi Komisija, v usposabljanje inšpektorjev.

Člen 40

Vzajemna pomoč

Države članice si medsebojno pomagajo pri uporabi te uredbe in preverjanju skladnosti s to uredbo.

V okviru te medsebojne pomoči pristojni organi držav članic zlasti drug drugemu redno pošiljajo vse razpoložljive informacije o kršitvah te uredbe, ki se nanašajo na serviserje in servisne delavnice, vrstah prirejanja ter vseh kaznih, naloženih za take kršitve.

Člen 41

Kazni

1. Države članice v skladu z nacionalno ustavno ureditvijo določijo predpise o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te

uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne, odvračilne in nediskriminatorne ter so skladne s kategorijami kršitev, opredeljenimi v Direktivi 2006/22/ES.

2. Države članice Komisijo o teh ukrepih ter predpisih o kaznih uradno obvestijo do 2. marca 2016. Komisijo obvestijo o vsaki poznejši spremembi teh ukrepov.

POGLAVJE VIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 42

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne da nobenega mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in uporabi se tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar je treba mnenje odbora pridobiti s pisnim postopkom, se pisni postopek zaključi brez izida, če v roku za predložitev mnenja tako odloči predsednik odbora ali če to zahteva navadna večina članov odbora.

Člen 43

Forum o tahografih

1. Ustanovi se forum o tahografih, da podpre dialog o tehničnih zadevah v zvezi s tahografi med strokovnjaki držav članic, člani odbora iz člena 42 in strokovnjaki iz tretjih držav, ki uporabljajo tahografe v skladu s Sporazumom AETR.

2. Države članice bi morale v forum o tahografih delegirati strokovnjake, ki sodelujejo v odboru iz člena 42.

3. Forum o tahografih je odprt za sodelovanje strokovnjakov iz zainteresiranih tretjih držav, ki so pogodbenice Sporazuma AETR.

4. Na forum o tahografih so vabljeni deležniki, predstavniki proizvajalcev vozil, proizvajalcev tahografov, socialnih partnerjev in Evropski nadzornik za varstvo podatkov.

5. Forum o tahografih sprejme svoj poslovnik.

6. Forum o tahografih se sestane vsaj enkrat letno.

Člen 44

Obveščanje o nacionalnih ukrepih

Države članice Komisiji pošljejo besedilo zakonov, predpisov in upravnih določb, sprejetih na področju, ki ga ureja ta uredba, najpozneje 30 dni po datumu njihovega sprejetja, prvič pa 2. marca 2015.

Člen 45

Spremembe Uredbe (ES) št. 561/2006

Uredba (ES) št. 561/2006 se spremeni:

1. v členu 3 se za točko (a) vstavi naslednja točka:

„(aa) vozili ali kombinacijami vozil, katerih največja dovoljena masa ne presega 7,5 tone in ki se uporabljajo za prevoz materiala, opreme ali strojev za voznikovo uporabo pri njegovem delu ter ki se uporabljajo samo v oddaljenosti 100 km od baze podjetja, in pod pogojem, če voznja z vozilom ni voznikova glavna dejavnost.“;

2. člen 13(1) se spremeni:

(a) v točkah (d), (f) in (p) se besedi „50 km“ nadomestita z besedama „100 km“;

(b) prvi pododstavek točke (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) z vozili ali kombinacijami vozil z največjo dovoljeno maso vlečnega vozila, ki ne presega 7,5 tone in ki jih uporabljajo izvajalci univerzalnih storitev, kakor so opredeljeni v členu 2(13) Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštne storitve v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (*), za dostavo pošilk kot dela univerzalne storitve.“

(*) UL L 15, 21.1.1998, str. 14.“

Člen 46

Prehodni ukrepi

Če izvedbeni akti iz te uredbe niso bili sprejeti in jih torej ob začetku izvajanja te uredbe ni mogoče uporabljati, se v prehodnem obdobju še naprej uporabljajo določbe iz Uredbe (EGS) št. 3821/85, vključno s Prilogo IB k navedeni uredbi, in sicer do datuma začetka uporabe izvedbenih aktov iz te uredbe.

Člen 47

Razveljavitev

Uredba (EGS) št. 3821/85 se razveljavi. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo.

Člen 48

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporabljati se začne – ob upoštevanju prehodnih ukrepov iz člena 46 – 2. marca 2016. Členi 24, 34 in 45 pa se uporabljajo z učinkom od 2. marca 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 4. februarja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
E. VENIZELOS

PRILOGA I

ZAHTEVE GLEDE KONSTRUKCIJE, PRESKUŠANJA, VGRADNJE IN KONTROLNIH PREGLEDOV ZA
ANALOGNE TAHOGRAFE

I. OPREDELITEV POJMOV

V tej prilogi:

- (a) „zapisovalna naprava“ ali „analogni tahograf“ pomeni:

napravo, ki se vgradi v cestna vozila za avtomatski ali polavtomatski prikaz in zapis podatkov o gibanju vozil in določenih obdobjih dejavnosti njihovih voznikov;

- (b) „konstanta zapisovalne naprave“ pomeni:

število, ki označuje vrednost potrebnega vhodnega signala za prikaz in zapis prevožene razdalje enega kilometra; ta konstanta mora biti izražena v obratih na kilometer ($k = \dots \text{ obr/km}$) ali v impulzih na kilometer ($k = \dots \text{ imp/km}$);

- (c) „koeficient vozila“ pomeni:

število, ki označuje vrednost izhodnega signala, ki ga odda tisti del vozila, ki vozilo povezuje z zapisovalno napravo (spojna os menjalnika hitrosti ali kolesna os vozila), ko vozilo prevozi razdaljo enega kilometra, ki se meri pod standardnimi pogoji preskušanja (glej točko 4 dela VI te priloge); koeficient je naveden v obratih na kilometer ($k = \text{ obr/km}$) ali v impulzih na kilometer ($k = \text{ imp/km}$);

- (d) „dejanski obseg kolesnih pnevmatik“ pomeni:

povprečje razdalj, ki jih vsako od pogonskih koles prevozi med popolnim obratom. Meritev teh razdalj je treba izvesti pod standardnimi pogoji preskušanja (glej točko 4 dela VI te priloge) in izrazi v $l = \dots \text{ mm}$.

II. SPLOŠNE ZNAČILNOSTI IN FUNKCIJE ZAPISOVALNE NAPRAVE

Tahograf mora zagotoviti zapis teh elementov:

1. razdalje, ki jo vozilo prevozi;
2. hitrosti vozila;
3. časa vožnje;
4. časa drugih delovnih opravil ali razpoložljivosti za delo;
5. delovnega odmora in časa dnevnega počitka;
6. odpiranje ohišja, v katerem je tahografski vložek;
7. za elektronske zapisovalne naprave, ki dobivajo električne signale od zaznaval za prevoženo razdaljo in hitrost, vsako prekinitvev električnega napajanja tahografa (razen osvetlitve), napajanja na zaznavalu za prevoženo razdaljo in hitrost ter vsako prekinitvev na signalnem vodniku zaznavala za prevoženo razdaljo in hitrost, ki je daljša od 100 milisekund.

Za vozila, ki jih uporabljata dva voznika, mora tahograf omogočiti hkratno, vendar različno zapisovanje časa iz točk 3, 4 in 5 prvega odstavka na dveh različnih tahografskih vložkih.

III. ZAHTEVE GLEDE KONSTRUKCIJE ZAPISOVALNE NAPRAVE

(a) Splošne točke

1. Zapisovalna naprava mora obvezno imeti naslednje mehanizme:
 - 1.1 kazalnike:
 - prevožene razdalje (merilnik razdalje),
 - hitrosti (merilnik hitrosti),
 - časa (merilnik časa, ura).
 - 1.2 Zapisovalnike:
 - zapisovalnik prevožene razdalje,
 - zapisovalnik hitrosti,
 - zapisovalnik časa ali več takih zapisovalnikov, ki izpolnjujejo zahteve iz točke (c)(4).
 - 1.3 Evidentirna naprava, s katero se na tahografskem vložku ločeno zapisuje:
 - vsako odpiranje ohišja s tahografskim vložkom,
 - za elektronsko zapisovalno napravo, kakor je opredeljena v točki 7 prvega odstavka dela II, vsaka prekinitev električnega napajanja tahografa (razen osvetlitve), ki je daljša od 100 milisekund, najpozneje takrat, ko se napajanje ponovno vklopi,
 - za elektronsko zapisovalno napravo, kakor je opredeljena v točki 7 prvega odstavka dela II, vsaka prekinitev napajanja na zaznavalu za prevoženo razdaljo in hitrost ter vsako prekinitev na signalnem vodniku zaznavala za prevoženo razdaljo in hitrost, ki je daljša od 100 milisekund.
2. Morebitna prisotnost mehanizmov v tahografu, ki so dodatni tistim, ki so navedeni v točki 1, ne sme motiti pravilnega delovanja obvezno predpisanih mehanizmov in ne ovirati odčitavanja teh mehanizmov.

Za odobritev je treba tahograf predložiti skupaj z morebitnimi dodatnimi mehanizmi.
3. Materiali
 - 3.1 Vsi sestavni deli zapisovalne naprave morajo biti iz dovolj stabilnih, mehansko odpornih materialov s stabilnimi elektromagnetnimi značilnostmi.
 - 3.2 Vsako spremembo v sestavnih delih tahografa ali vrsti uporabljenih materialov za njegovo proizvodnjo mora pred uporabo odobriti pristojni organ, ki je tahografu podelil homologacijo.
4. Merjenje prevožene razdalje

Prevožene razdalje se lahko merijo in zapisujejo:

 - med gibanjem vozila naprej in nazaj ali
 - samo med gibanjem vozila naprej.

Morebitni zapis manevriranja med vzvratno vožnjo vozila ne sme vplivati na jasnost in natančnost drugih zapisov.
5. Merjenje hitrosti
 - 5.1 Razpon merjenja hitrosti je določen v certifikatu o homologaciji.
 - 5.2 Lastna frekvenca in dušenje merilne naprave morata biti taka, da kazalniki in zapisovalniki hitrosti lahko v razponu merjenja sledijo spremembam pospeškov do 2 m/s^2 v mejah sprejetih odstopanj.

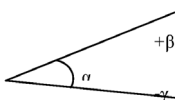
6. Merjenje časa (ura)
 - 6.1 Ukazi mehanizma za nastavitev ure morajo biti v ohišju, kjer je tahografski vložek, na katerega se vsako odpiranje tega ohišja avtomatsko zapiše.
 - 6.2 Če mehanizem za pomikanje tahografskega vložka upravlja ura, mora njeno pravilno delovanje po popolnem navitju vsaj za 10 % presežati najdaljši čas zapisovanja, ki ustreza največji možni količini vložkov v tahografu.
 7. Osvetlitev in zaščita
 - 7.1 Kazalniki tahografa morajo imeti ustrezno nezaslepljujočo osvetlitev.
 - 7.2 Vsi notranji deli opreme morajo biti za normalne pogoje uporabe zaščiteni pred vlago in prahom. Med drugim naj bodo zaščiteni tudi pred posegi z ohišjem, ki ga je mogoče zapečatiti.
- (b) Kazalniki tahografa
1. Kazalnik prevožene razdalje (merilnik prevožene razdalje)
 - 1.1 Najnižja vrednost na lestvici za prevoženo razdaljo mora biti 0,1 kilometra. Oznake za razdaljo sto metrov se morajo jasno razločevati od oznak za polne kilometre.
 - 1.2 Oznake na merilniku prevožene razdalje naj bodo jasno čitljive z vidno višino vsaj 4 mm.
 - 1.3 Merilnik prevožene razdalje mora imeti zmogljivost zapisa najmanj do 99 999,9 km.
 2. Merilniki hitrosti
 - 2.1 Lestvica hitrosti mora imeti v razponu merjenja enakomerne razdelke, ki naraščajo po 1, 2, 5 ali 10 kilometrov na uro. Vrednost med posameznimi razdelki na lestvici hitrosti (med dvema zaporednima oznakama) ne sme presežati 10 % največje na njej prikazane hitrosti.
 - 2.2 Številčno označevanje zunaj razpona merjenja ni potrebno.
 - 2.3 Dolžina vsakega presledka na lestvici, ki predstavlja 10 kilometrov razlike v hitrosti na uro, ne sme biti krajša od 10 mm.
 - 2.4 Pri kazalnem merilniku hitrosti razdalja med kazalcem in čelno stranjo merilnika ne sme presežati 3 mm.
 3. Merilnik časa (ura)

Merilnik časa mora biti viden z zunanje strani tahografa, odčitavanje pa mora biti jasno, enostavno in nedvoumno.
- (c) Zapisovalniki tahografa
1. Splošne točke
 - 1.1 Vsak tahograf, ne glede na obliko tahografskega vložka (trak ali disk), mora imeti oznako, ki omogoča pravilno vstavljanje tahografskega vložka tako, da sta čas, ki ga zabeleži ura, in oznaka časa na tahografskem vložku, enaka.
 - 1.2 Mehanizem za pomikanje tahografskega vložka mora zagotoviti njegovo realistično pomikanje, prosto vstavljanje in odstranjevanje.
 - 1.3 Mehanizem za pomikanje tahografskih vložkov v obliki diska mora regulirati urni mehanizem. V tem primeru mora biti krožno pomikanje tahografskega vložka neprekinjeno in celovito, z najmanjšo hitrostjo sedem milimetrov na uro, merjeno na notranjem robu obroča, ki omejuje področje zapisa hitrosti. Če mehanizem za pomikanje tahografskih vložkov v obliki traku regulira urni mehanizem, mora biti hitrost premočrtnega pomikanja najmanj 10 milimetrov na uro.
 - 1.4 Zapisi prevožene razdalje, hitrosti vozila in vsakega odpiranja ohišja tahografa, kjer so tahografski vložki, morajo biti avtomatski.

2. Zapisovanje prevožene razdalje
 - 2.1 Vsak kilometer prevožene razdalje se mora odražati na zapisu v razdalji najmanj 1 mm od ustrezne koordinate.
 - 2.2 Tudi pri hitrostih, ki se gibajo v zgornji meji merjenja hitrosti, mora biti zapis prevožene razdalje še vedno jasno čitljiv.
 3. Zapisovanje hitrosti
 - 3.1 Ne glede na obliko tahografskega vložka se mora zapisovalna igla normalno premikati premočrtno in navpično na smer pomikanja vložka. Vendar je dovoljeno tudi krivuljasto premikanje zapisovalne igle, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - zapis z iglo je navpičen na povprečni obod (če so tahografski vložki v obliki diska) ali na os (če so tahografski vložki v obliki traku) področja, namenjenega zapisu hitrosti,
 - razmerje med polmerom krivulje sledi, ki jo naredi zapisovalna igla in širino prostora, ki je namenjen zapisu hitrosti, ne sme biti manjše od 2,4: 1 ne glede na obliko tahografskega vložka,
 - oznake na časovni lestvici morajo prehajati prek področja zapisa v krivulji istega polmera kot ga ima sled, zarisana z zapisovalno iglo. Presledki med oznakami na časovni lestvici naj predstavljajo največ eno uro.
 - 3.2 Vsaka sprememba hitrosti za 10 kilometrov na uro se mora odražati na zapisu v razdalji najmanj 1,5 mm od ustrezne koordinate.
 4. Zapisovanje časa
 - 4.1 Zapisovalna naprava mora biti zasnovana tako, da se čas vožnje zapisuje vedno samodejno in da je po potrebi mogoče z uporabo preklopne naprave ločeno zapisovati še druga časovna obdobja, navedena v točkah (ii), (iii) in (iv) člena 34(5)(b) te uredbe.
 - 4.2 Iz značilnosti sledi, njihovih relativnih položajev in, če je to potrebno, iz oznak, navedenih v členu 34 te uredbe, mora biti mogoče jasno razlikovati različna časovna obdobja. Različna časovna obdobja se morajo na zapisu razločevati po različni debelini njihovih sledi ali na drug način, ki je najmanj enako učinkovit glede čitljivosti in enostavnosti razlage zapisa.
 - 4.3 Če vozilo upravlja posadka več voznikov, morajo biti zapisi iz točke 4.1 na ločenih tahografskih vložkih, pri čemer vsak voznik dobi enega. V tem primeru mora različne tahografske vložke pomikati en sam mehanizem ali ločeni sinhronizirani mehanizmi.
- (d) Naprava za zapiranje
1. Ohišje, v katerem je tahografski vložek ali so tahografski vložki in stikalo mehanizma za nastavitev ure, mora biti opremljeno s ključavnico.
 2. Vsako odprtje ohišja, v katerem so tahografski vložek ali vložki in stikalo mehanizma za nastavitev ure, se mora avtomatsko označiti na tahografskem vložku ali vložkih.
- (e) Oznake
1. Na številčnici naprave morajo biti naslednji napisi:
 - ob številki, ki jo kaže merilnik prevožene razdalje, mora biti zapisana enota za merjenje razdalje v „km“,
 - ob lestvici hitrosti oznaka „km/h“,
 - razpon merjenja merilnika hitrosti v obliki „Vmin ... km/h, Vmax ... km/h“. Ta napis ni potreben, če je to označeno že na napisni ploščici tahografa.

Vendar te zahteve ne veljajo za zapisovalne naprave, ki so bile odobrene pred 10. avgustom 1970.

2. Na napisni ploščici, ki mora biti vgrajena v tahograf, morajo biti naslednje navedbe, ki morajo biti na montirani napravi vidne:
- ime in naslov proizvajalca naprave,
 - številka proizvajalca in leto izdelave,
 - odobritev z znakom za tip tahografa,
 - konstanta tahografa v obliki „ $k = \dots \text{obr/km}$ “ ali $k = \dots \text{imp/km}$ “,
 - neobvezno razpon merjenja hitrosti v obliki iz točke 1,
 - če občutljivost instrumenta na nagnjenost pod kotom lahko vpliva na zapis podatkov nad dovoljenimi vrednostmi, se dovoljeni kot nagnjenosti izrazi tako, da:

predstavlja kot nagnjenosti, ki se izmeri z vodoravnega položaja sprednje strani naprave (ki gleda navzgor), na katerega je instrument umerjen, β in γ sta največji vrednosti dovoljenega odstopanja navzgor in navzdol glede na kot α .

(f) Največja dovoljena odstopanja vrednosti (za merilnike in zapisovalnike)

1. Na preskusnem valju pred vgradnjo:

(a) razdalja prevoza:

odstopanje največ 1 % od dejanske razdalje pri razdalji najmanj en kilometer;

(b) hitrost:

odstopanje 3 km/h navzgor ali navzdol od dejanske hitrosti;

(c) čas:

odstopanje ± 2 min. na dan in največ 10 min. na sedem dni, če čas delovanja ure po navitju ni krajši od tega.

2. Ob vgradnji:

(a) prevožena razdalja:

odstopanje 2 % navzgor ali navzdol od dejanske razdalje pri razdalji najmanj en kilometer;

(b) hitrost:

odstopanje 4 km/h navzgor ali navzdol od dejanske hitrosti;

(c) čas:

odstopanje ± 2 min. na dan ali

± 10 min. na sedem dni.

3. Med uporabo:

(a) razdalja prevoza:

odstopanje 4 % navzgor ali navzdol od dejanske razdalje pri razdalji najmanj en kilometer;

(b) hitrost:

odstopanje 6 km/h navzgor ali navzdol od dejanske hitrosti;

(c) čas:

odstopanje ± 2 min. na dan ali

± 10 min. na sedem dni.

4. Največja dovoljena odstopanja vrednosti iz točk 1, 2 in 3 veljajo za temperature od 0 °C do 40 °C, pri čemer se temperatura meri v neposredni bližini tahografa.
5. Največja dovoljena odstopanja iz točk 2 in 3 veljajo za merjenje pod pogoji, ki so določeni v delu VI.

IV. TAHOGRAFSKI VLOŽKI

(a) Splošne točke

1. Tahografski vložki morajo biti take kakovosti, da ne motijo normalnega delovanja tahografa in da so zapisi na njih neizbrisni, lahko čitljivi in razpoznavni.

V normalnih pogojih vlažnosti in temperature morajo ohraniti svoje dimenzije in vse na njih posnete zapise.

Poleg tega mora biti nanje mogoče zapisovati podatke iz člena 34 te uredbe, ne da bi to poškodovalo ali vplivalo na čitljivost zapisov.

V normalnih pogojih hranjenja morajo ostati zapisi jasno čitljivi najmanj eno leto.

2. Najmanjša zmogljivost zapisa na tahografskih vložkih mora biti 24 ur, ne glede na njihovo obliko.

Če je povezanih več tahografskih diskov, da bi povečali zmogljivost nepretrganega zapisovanja brez posredovanja osebja, morajo biti povezave med njimi narejene tako, da ne prihaja do prekinitvev ali prekrivanja zapisov na mestih, kjer zapisi prehajajo z enega diska na drugega.

(b) Področja zapisa in njihove lestvice

1. Tahografski vložki imajo naslednja področja zapisa:

— področje, izključno namenjeno oznakam, ki se nanašajo na hitrost,

— področje, izključno namenjeno oznakam, ki se nanašajo na prevoženo razdaljo,

— področje ali več področij, namenjenih oznakam za čas vožnje, čas opravljanja drugih delovnih opravil in razpoložljivosti, čas odmorov in čas dnevnega počitka voznikov.

2. Področje za zapis hitrosti mora imeti razdelke po 20 kilometrov na uro ali manj. Na lestvici mora biti ustrezna hitrost označena s številkami. Oznaka „km/h“ mora biti na tem področju označena najmanj enkrat. Zadnja oznaka na lestvici mora ustrezati zgornji meji razpona merjenja.
3. Področje za zapis prevožene razdalje mora biti označeno tako, da je brez težav mogoče odčitati število prevoženih kilometrov.
4. Področje ali področja za zapis časovnih obdobj iz točke 1 mora(jo) biti označeno(-a) tako, da je mogoče jasno razločevati med različnimi časovnimi obdobji.

(c) Podatki, ki morajo biti natisnjeni na tahografskem vložku

Na vsakem tahografskem vložku mora biti natisnjeno naslednje:

— ime in naslov ali trgovsko ime proizvajalca,

- odobritev vzorca tahografskega vložka z znakom,
- odobritev tipa ali tipov tahografov, v katerih se tahografski vložek lahko uporablja, z znakom,
- zgornja meja razpona merjenja hitrosti v kilometrih na uro.

Kot dodatna minimalna zahteva mora biti na vsakem tahografskem vložku natisnjena vsaj ena časovna lestvica s takimi razdelki, da je mogoče direktno odčitavanje časovnih intervalov po petnajst minut in hkrati preprosto določanje časovnih intervalov po pet minut.

(d) Prostor za ročno vpisovanje podatkov

Na tahografskih vložkih mora biti dovolj prostora, da lahko voznik vpiše vsaj naslednje podatke:

- priimek in ime voznika,
- datum in kraj začetka in konca uporabe tahografskega vložka,
- registrska številka vozila ali registrske številke vozil, ki ga (jih) vozi voznik med uporabo tahografskega vložka,
- odčitki s kilometrskega števca v vozilu ali vozilih, ki jih vozi voznik med uporabo tahografskega vložka,
- čas morebitne menjave vozila.

V. VGRADNJA ZAPISOVALNE NAPRAVE

1. Zapisovalne naprave morajo biti vgrajene v vozilih tako, da voznik s svojega sedeža zlahka vidi merilnik hitrosti, merilnik prevožene razdalje in uro, hkrati pa morajo biti vsi deli teh instrumentov, vključno z deli za vožnjo, zaščiteni pred naključnimi poškodbami.
2. Omogočeno mora biti prilagajanje konstante zapisovalne naprave koeficientu vozila s pomočjo ustrezne naprave – pretvornika.

Vozila z dvema razmerjema ali več razmerji zadnjih osi morajo biti opremljena s preklopno napravo, s katero je možno avtomatsko uskladiti ta razmerja z razmerjem, za katerega je bil tahograf prilagojen vozilu.

3. Po preverjanju tahografa ob vgradnji se mora na vozilo ob tahografu ali na tahograf pritrčiti ploščica o vgraditvi tako, da je dobro vidna. Po vsakem kontrolnem pregledu pooblaščenega serviserja ali servisne delavnice, ki zahteva spremembo v nastavitvi same vgradnje, je treba pritrčiti novo ploščico o vgraditvi, ki nadomesti prejšnjo.

Na ploščici o vgraditvi morajo biti vsaj naslednje navedbe:

- ime, naslov ali trgovsko ime pooblaščenega serviserja, servisne delavnice ali proizvajalca vozila,
- koeficient vozila, v obliki „w =... obr/km“ ali „w =... imp/km“,
- dejanski obseg kolesnih pnevmatik v obliki „l =... mm“,
- datumi določitve koeficienta vozila in meritve dejanskega obsega koles.

4. Zapečatenje

Zapečateni morajo biti naslednji deli:

- (a) ploščica o vgraditvi, razen če je pritrjena tako, da je ni mogoče odstraniti, ne da bi se pri tem uničile oznake na njej;
- (b) oba konca povezave med zapisovalno napravo in vozilom;
- (c) pretvornik in mesto, kjer se poveže v tokokrog;

- (d) preklopni mehanizem za vozila z dvema razmerjema ali več razmerji osi;
- (e) povezave, ki pretvornik in preklopni mehanizem povezujejo z drugimi deli tahografa;
- (f) ohišja, ki so predvidena po točki (a)(7.2) dela III;
- (g) ovitki, ki omogočajo dostop do nastavitvev prilagoditev konstante zapisovalne naprave koeficientu vozila.

V posebnih primerih se lahko ob odobritvi tipa tahografa predvidijo še drugi pečati, v certifikatu o homologaciji pa je treba navesti, kam se naj namestijo.

Pečati, navedeni v točkah (b) in (c) in (e) prvega odstavka, se lahko odstranijo:

- v nujnih primerih,
- da se vgradi, prilagodi ali popravi naprava za omejevanje hitrosti ali katera koli druga naprava, ki prispeva k varnosti v cestnem prometu,

če zapisovalna naprava še naprej deluje zanesljivo in pravilno ter jo pooblaščen serviser ali servisna delavnica ponovno zapečati takoj po namestitvi naprave za omejevanje hitrosti ali katere koli druge naprave, ki prispeva k varnosti v cestnem prometu, ali v sedmih dneh v drugih primerih. Vsako odpiranje teh pečatov je treba pisno utemeljiti z navedbo razlogov; ta utemeljitev mora biti na voljo pristojnemu organu.

5. Kabli, ki povezujejo zapisovalno napravo z oddajnikom, morajo biti zaščiteni z neprekinjenim, s plastiko prevlečenim in pred rjo zaščitenim jeklenim plaščem z zavihanimi konci, razen če je z drugimi sredstvi zagotovljena enakovredna zaščita pred prirejanjem (npr. z elektronskim spremljanjem, kot je kodiranje signalov), ki je sposobna odkriti prisotnost vsake naprave, ki ni nujna za pravilno delovanje tahografa, in katere namen je preprečiti pravilno delovanje tahografa s povzročitvijo kratkega stika ali prekinitvijo ali s spremembo elektronskih podatkov zaznavala za prevoženo razdaljo in hitrost. Za neprekinjenega v smislu te uredbe se šteje spoj zapečatenih priključkov.

Prej omenjeno elektronsko spremljanje se lahko zamenja z elektronsko kontrolo, ki zagotavlja, da je zapisovalna naprava sposobna zabeležiti vsako gibanje vozila neodvisno od signala zaznavala za prevoženo razdaljo in hitrost.

Za namene uporabe te točke so vozila M 1 in N 1 vozila, opredeljena v delu A Priloge II k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Za vozila, ki so opremljena s tahografi skladno z uredbo in zanje ni predvidena namestitev armiranega kabla med zaznavala razdalje in hitrosti ter zapisovalno napravo, se pretvornik namesti čim bližje zaznavalom razdalje in hitrosti.

Armirani kabel se namesti od pretvornika do zapisovalne naprave.

VI. PREVERJANJA IN KONTROLNI PREGLEDI

Države članice imenujejo organe, ki izvajajo preverjanja in kontrolne preglede.

1. Certifikacija novih ali popravljenih instrumentov

Pravilno delovanje vsakega posameznega tahografa, novega ali popravljenega, točnost njegovih odčitanj in zapisov v mejah, določenih v točki (f)(1) dela III, se certificira z zapečatenjem v skladu s točko (f) prvega odstavka točke 4 dela V.

V ta namen lahko države članice uvedejo začetno preverjanje, ki vključuje preverjanje in potrditev skladnosti nove ali popravljenega naprave s homologiranim vzorcem in/ali z zahtevami te uredbe, ali za certifikacijo pooblastijo proizvajalce oz. njihove pooblaščenec zastopnike.

⁽¹⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

2. Vgradnja

Pri vgradnji v vozilo mora naprava s celotno opremo izpolnjevati določbe o največjih dovoljenih odstopanjih iz točke (f)(2) dela III.

Kontrolne preskuse opravljajo pooblašteni serviser ali servisna delavnica na svojo lastno odgovornost.

3. Redni kontrolni pregledi

(a) Redni kontrolni pregledi tahografov, vgrajenih v vozila, se izvajajo najmanj vsaki dve leti in se lahko opravijo ob tehničnem pregledu vozil.

Ti kontrolni pregledi vključujejo pregled:

- pravilnega delovanja tahografa,
- opremljenosti z znakom za homologacijo, ki ga mora imeti tahograf,
- namestitve ploščice o vgraditvi,
- nepoškodovanosti pečatov na napravi in drugih delih opreme,
- dejanskega obsega kolesnih pnevmatik.

(b) Kontrolni pregled zaradi skladnosti s točko (f)(3) dela III o največjih dovoljenih odstopanjih med uporabo se opravi vsaj enkrat na šest let, čeprav posamezne države članice lahko določijo krajši časovni interval za kontrolni pregled za vozila, ki so registrirana na njihovem ozemlju. Ob tem pregledu je treba obvezno zamenjati ploščico o vgraditvi.

4. Ugotavljanje napak

Napake pri vgradnji in med uporabo se ugotavljajo pod naslednjimi pogoji, ki se štejejo za standardne pogoje preizkušanja:

- prazno vozilo v normalnem teku,
- pritisk v pnevmatikah v skladu z navodili proizvajalca,
- obraba pnevmatik v zakonsko dovoljenih mejah,
- gibanje vozila: vozilo se mora z lastnim pogonom premikati v ravni črti, na ravni površini, s hitrostjo 50 ± 5 km/h. Preskus se lahko izvede tudi na ustreznem preskusnem valju hitrosti, pod pogojem, da je natančnost primerljiva.

PRILOGA II

HOMOLOGACIJSKA OZNAKA IN CERTIFIKAT O HOMOLOGACIJI

I. HOMOLOGACIJSKA OZNAKA

1. Homologacijska oznaka je sestavljena iz:

(a) pravokotnika, znotraj katerega je majhna črka „e“, ki ji sledi oznaka države (številka ali črka), ki je izdala homologacijo skladno z naslednjimi dogovorjenimi oznakami:

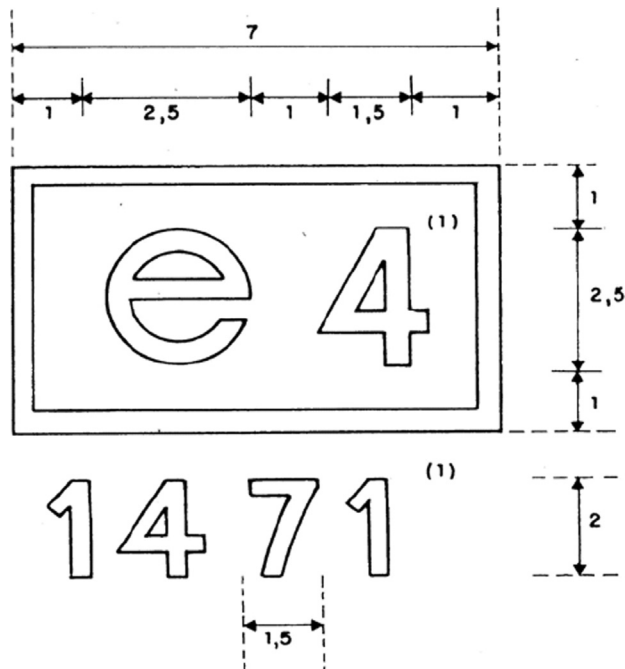
Belgija	6,
Bolgarija	34,
Češka	8,
Danska	18,
Nemčija	1,
Estonija	29,
Irska	24,
Grčija	23,
Španija	9,
Francija	2,
Hrvaška	25,
Italija	3,
Ciper	CY,
Latvija	32,
Litva	36,
Luksemburg	13,
Madžarska	7,
Malta	MT
Nizozemska	4,
Avstrija	12,
Poljska	20,
Portugalska	21,
Romunija	19,
Slovenija	26,
Slovaška	27,
Finska	17,
Švedska	5,
Združeno kraljestvo	11,

ter

(b) številke odobritve, ki ustreza številki certifikata o homologaciji za prototip zapisovalne naprave ali tahografskega vložka ali število tahografskih kartic, ki naj bo v neposredni bližini tega pravokotnika.

2. Odobritev z znakom je prikazana na napisni ploščici na vsaki nadzorni napravi, na vsakem tahografskem vložku in na vsaki tahografski kartici. Oznaka mora biti neizbrisna in trajno čitljiva.

3. Dimenzije odobritve z znakom ⁽¹⁾, ki so v nadaljevanju navedene v milimetrih, so najmanjše možne dimenzije. Razmerja med dimenzijami je treba ohraniti.

⁽¹⁾ Te številke so le smernice.

II. CERTIFIKAT O HOMOLOGACIJI ZA ANALOGNE TAHOGRAFE

Država članica, ki je podelila homologacijo, prosilcu izda certifikat o homologaciji, katerega vzorec je v nadaljevanju. Za obveščanje drugih držav članic o izdanih certifikatih ali o njihovem morebitnem odvzemu vsaka država članica uporablja kopije tega certifikata.

CERTIFIKAT O HOMOLOGACIJI

Naziv pristojnega upravnega organa

Obvestilo o ⁽¹⁾:

- homologaciji zapisovalne naprave,
- odvzemu homologacije zapisovalne naprave,
- odobritvi vzorca tahografskega vložka,
- odvzemu odobritve vzorca tahografskega vložka.

.....

Homologacijska št.

1. Trgovska znamka ali ime
2. Naziv tipa ali vzorca
3. Ime proizvajalca
4. Naslov proizvajalca
5. Predloženo v odobritev dne
6. Preskušeno v/na:
7. Datum in številka preizkusov
8. Datum homologacije
9. Datum umika homologacije
10. Vzorec/vzorci zapisovalne naprave, v katerem/katerih se vložek lahko uporablja
11. Kraj
12. Datum
13. Priloženi opisni dokumenti
14. Pripombe (po potrebi tudi z navedbo mest pečatov)

.....
(podpis)

⁽¹⁾ Neustrezno črtati.

III. CERTIFIKAT O HOMOLOGACIJI ZA DIGITALNE TAHOGRAFE

Država članica, ki je podelila homologacijo, prosilcu izda certifikat o homologaciji, katerega vzorec je spodaj. Za obveščanje drugih držav članic o izdanih certifikatih ali o njihovem morebitnem odvzemu vsaka država članica uporablja kopije tega certifikata.

CERTIFIKAT O HOMOLOGACIJI ZA DIGITALNE TAHOGRAFE

Naziv pristojnega upravnega organa

Obvestilo, ki zadeva ⁽¹⁾:

homologacija: umik homologacije:

- vzorec zapisovalne naprave
- sestavni del zapisovalne naprave ⁽²⁾
- vozniško kartico
- kartico servisne delavnice
- kartico podjetja
- kartico nadzornika

.....
Homologacijska št.

1. Trgovska ali blagovna znamka
2. Ime vzorca
3. Ime proizvajalca
4. Naslov proizvajalca
5. Predloženo v odobritev za
6. Laboratorij(i)
7. Datum in številka poročila o preskusu
8. Datum homologacije
9. Datum umika homologacije
10. Vzorec zapisovalne naprave/zapisovalnih naprav, s katero/katerimi se bo sestavni del uporabljal
11. Kraj
12. Datum
13. Priloženi opisni dokumenti
14. Opombe

.....
(podpis)

⁽¹⁾ Označite ustrezno okence.

⁽²⁾ Navedite sestavni del, ki ga zadeva obvestilo.